SCINTILLÆ Asceticæ,

Ad

Excitandum Spiritûs incendium.

In

Singulos anni dies Accommodatæ

Ab uno

Societatis I E S U Sacerdote

1mo sub prelo excussæ

MONACHIJ,

---

nunc demum cum Facultat
Superiorum excitatæ.
Typis Acad: Viln. Soc. Je-
su Anno D. 1737.

PRÆFATIO.

SCintilla unica in materiam, concipiendo igni idoneam, delapſa magnum excitare incendium poteſt. Hujus modi ſcintillæ ſunt omnes Veritates, quarũ recordatio animis in hominũ, perfectionis ſtudioſorũ, ingentia deſideria accendit, & corda ſurſũ, ad ſuã Sphærã ſcilicet, quaſi cõnaturaliter rapi. Quapropter opuſculũ hoc ignitabu-

lo noni est absimile, quod ob molis exilitatē nullo non tempore esse ad manū potest. Serviet nimirū ad prolicienda,in pectore delitescentes, flammulas, quibus anima ad cœlū, divini ignis patriā ascendat, cū illo se conjunctura, de quo Moyses in Deuteronomio: *Dominus Deus tuus ignis consumens est.* Tuū erit, Lector benevole, manū admovere, & chalybe silicē irritare. JA-

JANUARIUS.

1.

Nomen, quod eſt ſuper omne nomen Sanguine partum eſt. Faciamus & ipſi nobis nomen; ſed nonniſi magna faciendo & fortiter patiendo.

Ipſa Innocentia Peccatoris nomen ferre ſuſtinuit, nos Peccatores in omnibus videri innocentes volumus.

DEUS ſe ſubjicit legi, homo ſe ſubtrahit.

2. Ut tibi ſervirē, creâ-ſti me, Deus meus. Tibi ergo ſoli ſerviam Creatura tua, Quæ in hominū commodum faciam, ita faciam, ut per ea tibi placeam.

Uni tibi ſervire niſi ſtuduero, fruſtra me in mundo eſſe reputabo.

3. Ut laudarem te, creâſti me Deus meus. O utinam igitur omnis reſpiratio, arteriarum pulſus, cogitatio mea, in laudē tuam facundiſſimæ linguæ ſint. Sed his quoties non laudo

te, omni laude dignissime Deus meus!

4. Ut amarem te, ex nihilo meo produxisti me. Ne igitur frustra creaveris me, amabo te, Deus meus, & amabo super omnia, & nihil amabo præter Te, quod non amem propter Te.

5. Ut Te æternùm possidere, esse & vivere voluisti me, Deus meus! Nihil igitur, quodDeus meus non est, delectet me. In te uno & solo requiẽ invenit anima mea, quam eripere, nisi

volenti, nemo poteſt.

6. Parûm hodie offers Chriſto, ſi te non offers: non tua vult ſed te. Cor tuum ſit Thus ſine evagationibus, ſit aurũ ſine fæcibus, ſit myrrha ſine inordinatis affectibus: erit, ſi eadẽ, quâ magi fide, ad Chriſtum acceſſeris.

7. In te habeo omnia, Deus meus! quid ergo quærã extra te? Tu ſpecioſus es præ filijs hominum. Tu fons divitiarũ; Tu unus & ſolus Omnipotens. Te

quæ-

quæram, & cùm invenero te, habebo ſatis in te.

8. Væ animæ audaci, quæ credidit, ſi à te receſſiſſet, ſe melius aliquid inventuram. Cui tu, ô bonũ infinitum non ſufficis, quid ei ſufficiet? Te mihi da, cætera deſint omnia.

9. Qui brachio mobili inædificat, cadet cũ mobili. Tu Deus meus immobilis es; qui tibi inædificat Sortem ſuã, non commovebitur in æternum, quidquid contrà moliantur om-

nes homines & diaboli.

10. O pulchritudo omnium pulchritudinum, Deus meus! quàm serò te amavi! O bonum omniũ bonorum optimũ, quàm serò te cognovi! quis mihi det, ut præteriti temporis defectum suppleam!

11. Tibi soli cor meum in habitationem cedat Deus meus! quidquid in eo tibi displicet ejiciatur foras. Ite vana desideria, procul ite cogitationes profanæ. Quid quid Deus meus

non

non eſt, impedimento & tædio mihi eſt.

12. Voluntas tua, ô Deus ſancta & juſta & ſapiens eſt. Igitur quod tu vis Volo & ego. Vis, ut ſanus ſim? volo & ego. Vis ut æger ſim: volo & ego Vis, ut moriar? ecce me! paratũ cor meum Deus ad omnes voluntates tuas.

13. Quotidie, vis, ut Crucem in humeros meos ſuſtollam, & ſequar te: & quid aliud faciam, cùm Te præeuntem video? nullus

mihi dies elabetur, quin aliquid patiar amore tui, imitans te.

14. Amo te, ô Deus meus, & pro mercede hujus amoris mei peto incrementum amoris: quid enim petam. Te dignius, mihi utilius, quàm ſemper magis amare Te? Ipſe Deus es cognoſcendo & amando Te.

15. Ubi Paulus ſe totũ Deo commiſit, Deus Pauli curã ſuſcepit verè pius verè miſericors, vel Corvo uſus œconomo.

Pau-

Paulum hunc vidit Antonius & exclamavit: Væ mihi peccatori, qui falſum monachi nomen fero.

Pauli tunicam cũ meritis ſuis maluiſſet S. Hieronymus, quàm regũ purpuram cum regnis ſuis.

16. In pertractandis negotijs Angeli ſimus. Omnẽ in ijs diligentiam præſtemus; eventus autem, quicunque ſit, nihil de tranquillitate, noſtra decerpat, satis, id erit, quod noſtrarũ partium erat, feciſſe.

17. Ubi eras, bone Jesu, suspirabat S. Antoni9 post horrificam cum dæmonib9 pugnam. Pugnæ spectator adfui, reposuit Christus. Tam prope absum9 à Deo, etiam cùm longe abesse nos putamus.

Videns mundum laqueis involutũ exclamavit quis evádet? Inaudijt: humilis.

Suis dixit moriturus: Vivite quotidie morituri! quotidie melioris animi proposita renovate! Jesum assiduè

aſſiduè ſuſpirate.

18. Vis, ô Deus, ut coram mundo dereliƈtus & contemptus jaceam? Amabo te & laudabo te & non dereliquam te etiam in contemptu & dereliƈtione mea. Vis, ut honoratꝰ ſim? Amabo te, laudabo te, & non derelinquā te in honore meo: quia amo te propter Te; quomodocunque agatur de me, dignus es, ut amem te.

19. Eſtne poſſibile, ut ad diƈtum aculeatum, aut ad ocu-

oculum malignantem conturber, si te, O Redemptor, aut à Judæis agitatum, aut in probrosissimo Crucis patibulo suffixum aspicio? probra tua & vulnera tua sunt invitamenta mea aut confusio mea.

20. Allapsa è cœlo vox est S. Sebestiano: Nunquã non mecum eris: tunc scilicet, quando Marcum & Marcellianum in fide titubantes confirmavit. O labor felix pro anima!

Quis sensus fuerit Sebastiano

ſtiano in medio ſagittarũ? qualis tuus in medio perſecutionũ, ſi cor tuũ vera fuerit confixũ charitate.

21. Ipſi ſum deſponſata, cui angeli ſerviunt, cujus pulchritudinem Sol & Luna mirantur. Ipſi ſoli ſervo fidem, ipſi me tota devotione, committo,

Amo Chriſtum, quem cũ amavero, caſta ſum; cùm tetigero, munda ſum; cûm accepero virgo ſum.

Diſcede à me pabulum mortis, quia jam ab alio ama-

amatore præventa sum. S. Agnes.

22. Investigabo, an in me cor reperiam, Ubi amor meus est, ibi cor meũ est. Terram amo? in terra cor meum est. Hominẽ amo? homini cor meum tradidi. Deum amo? Deo cor meum consecravi, Ibi cor, ibi amor sit, ubi æternum esse volo.

23. Dies baptismi tui, dies despōsationis tuæ est. An fidẽ ChristoSponso tuo servâsti integram? O quoties

ties non amâſti! ô quoties offendiſti? & illum quidem qui charitate perpetua dilexit te!

24. Omnes Creaturæ me confundũt, dum omnes ad finem, ad quem conditæ ſunt, convenienter operantur. Ego autem libertate mea, intellectu meo, mea memoria contra Deũ abutor, qui unicus eſt finis meus.

25. Dies iſte, dies converſionis tuæ ſit vel à malo ad bonum, vel à bono

ad melius. Dic cum Paulo: Domine quid me vis facere? Et cùm ad Ananiam missus fueris, illum pro Deo audi. Contra stimulū ne calcitres, ne alius accipiat coronam tuam.

26. Ego quidem unicè desidero, ut nemo quisquā erratorum meorum mentionem ingerat, omnes omnia bene interpretentur, nullus mihi obsequiū neget. Ego autem quem non corrigo? quid non suspicor? cui ex animo gratificor?

27. De S. Chryſoſtomo dicebant aulici ad Imperatricem: Nihil, præter peccatum, timet. Quid de te dicerent? an non hominũ grátiâ aut timore Deum offendis?

Tanto Spiritu loquebatur, ut *Os DEI* appellaretur. Os tuum cujus eſt?

Bis innocens in exilium ijt, ſtetit tamen pro veritate. Quo tu animo inter calumnias?

28. Malè ſuperiorum Bonitas ex eventu deſumitur?

tur; cùm eorum aut felix, aut infelix regimen plurimùm à Charitate & obedientia, aut malitià ac pervicacia dependeat subditorum.

29. Idcirco majus bonum præ minore eligendum est, quia Deo magis gratū est, non quia majoris præmij est. S. Franc. Salef.

Non satisfacimus efficacius pro peccatis, quám dū facimus, quod placet Deo: Comedendo & bibendo magis Deo placem9, quando

do Deus ita vult, quam alio quolibet opere, alia de causa suscepto. Idem.

30. Nihil me separabit à charitate tua Deus meus! forsan autem non fiam salvus? Domine, tibi servire, Te amare volo, dum possum, dignus es enim; cætera tibi planè relinquo.

31. Exultabo in DEO meo, & gaudium meum nemo tollat à me, quia nemo mihi eripiet Deum meum Te ô Deus cogitare, de te loquentes audire, pro-

pter

pter te àgere & pati deliciæ meæ ſunt & inauferibile cordis gaudium,

FEBRUARIUS.

I.

MAgna cum reverentia verſandum eſt in oculis Dei, eſt enim magnus Dominus & terribilis nimis, ſanctus & juſtus.

2. Sordidè enucleamus, quid obligati aut non obligati Deo debemus. Maria hodie ad templum purificanda aſcendit juxta legem, quâ non tenebatur. Hac

Hac sua demissione exaltationem, liberalitate gratiæ abundantiã promerita est. Quales erga Deum sumus, talem erga nos experimur.

3 Justissime Deus meus, aut in hac, aut in altera vita peccatum punis. Hic hic seca, hic ure, hic lania, modo in æternũ parcas. Vita præsens, tempus est misericordiæ, futura justitiæ. Patri pœnas dem, non Judici.

4. Superior, qui omnia dissimulat, aut non satis

animi habet, aut virtutis. Si illud? non utitur sua potestate: Si hoc? potestate sua non est dignus. Nec omnia dissimulare debet, nec nihil: aut enim ille officio, aut illi prudentia deerit.

5. Nunquā lætiores fuerunt SS. Martyres, quám cûm se pro Christo vinctos viderunt. Præclarè S. Chrysostomus: Vinctū esse propter Christum præclariùs est, quā esse Apostolū, quàm esse doctorem, quàm

esse

esse Evangelistam.

6. Quid, ajebat S. Dorothea ad Tyrannũ, tormentorum tuorũ proponis formidinem? fac, quod facturus es, quo citius mihi desideratissimo Christi conspectu frui liceat, cuj9 amore nec te, nec tormenta tua timeo.

Sorobrius, ad defectionem sollicitantibus dixit: Deus naturâ bonus est, & copiosus in misericordia his, qui toto corde suo convertuntur ad eum; & re-

ditum persuasit.

7. O Romualde! si gratiam Dei in te non impedires, quid non operaretur? S. Romualdus ad se ipsũ.

Vita sanctorum affligit animum meum, cùm video, quanta ipsi fecerint.

Discipuli mei persecuti sunt me valde. Sed quid dicam? Christum sui vendiderunt, & negaverunt; Idem. Centũ annos in Dei servitio, viginti in servitio mundi exegi. Quàm breves illi, quàm graves isti?

isti? Idem.

8. Res tam magna est Cœlum, & res tam parva est Passio nostra, dies nostri tā breves, ut præ erubescentia mori nos oporteret, si in ulla re queri nos contingeret. S. Romuald.

9. O quàm vilescunt mihi omnia in terris, cum cœlū aspicio! Vana sunt omnia, vana sunt somnia. Tu ô Deus meus semper idem ipse es, semper idem ipse mihi es, si semper idem ipse tibi sum.

10. Neque in locum, neque in tempus, neque in illos, quibus cum habitas, potes culpam conijcere, quód in virtutum studio progressus majores non facias. Omnia, si tu te ipse non impedires, tibi adjumento ad prefectionẽ essent

11. Nunquam aggrediatur Superior, quod non prævidet, se posse preficere: aut enim impotentiam suã prodet, aut imprudentiam, &c, cùm plùs urserit, pertinatiam.

12. Tecum esse, ô bone JESU, Paradisus mihi est in ipso etiam si inferno sim. Esse sine Te infernus mihi est, in ipso etiã si cœlo sim. Inquietum est cor meum, ubicunque sit, donec requiescat in Te. Ubi tu, ibi cœlum meum.

13. Dum flecto ad oratorum genua mea, quantá facio proposita? cùm ad rẽ venitur, quanta est mea defidia? Aliam difficultas faciem habet, cum ante oculos est, aliàm, cùm procul.

14. Quàm longanimis es, O Deus meus, in exspectando me! quando tandem toto corde me convertam ad Te? Ergòne creatura áliqua retardare me possit, quin ocyùs totus pertingã ad te?

15. Si scirent homines, quàm sit res plena solatij, Te solo contentum vivere quàm nulli vanissimas sectarentur vanitátes! quàm nulli amores suos levissimis mundi crepundijs implicarent!

16. Homo, qui Deum ſibi inimicum habet, ridere poſſit? dormire poſſit? millies certè optabilius eſt, totum mundum adverſantē habere. In peccato es? Deum inimicum habes, & dormis? & rides?

17. Quærem, quem diligit anima mea. At, cur extra te quæris, qui intra Te eſt? O quā ego Te neſciebam Deus meus intra me! O quàm vagabar extra me & Te, quærendo me, obliviſcendo te!

18. Qui extra Deum nihil ſperat, nihil timet, nunquam triſtis erit. Qui nihil ſperat, nihil amittit. Qui nihil timet, ſine cura eſt. Qui nihil amittit, nihil curat, nunquam triſtis erit.

19 Non faciam, ut animi mei quies in álterius cujusvis poteſtate ſit. Dicant ergo, faciantque homines. quod volent, nihil ego ex dictis, factisve ad cor intromittam, quod turbas ciere poſſit.

20. Qui tuam Domine, dul-

dulcedinem semel gustavit, omnia ei tædio plena & amara videantur necesse est. Stulti Te & tua fugiunt, quiá te & tua non gustaverunt. Bene David: Gustate & videte quàm svavis sit Dominus.

21. Superior etiam in hoc Deum referat, quòd nemini ultra meritū faveat, ultra demeritum infestus sit. Illud invidiam, hoc desperationem concitat. Omnibus Deus sit.

22. Ita vivam, Domine,

ac si præter Te & me nemo in mundo foret. Satis est Domine, si Te omnia arbitrante bonum operor. Ah! sátis est, si in conspectu tuo pecco. Tu mihi omnium loco spectatorũ es.

23. Sine Te nihil omnino possum; & hoc mihi gaudij causam suppeditat: scio enim hoc sciendo, quòd omnia à Te habeam. Sed & Tu scies, tibi incumbere, quòd, si quid à me boni habere velis, mihi debeas auxiliari.

24.

24. Suffectus est Judæ Mathias, gratiā Dei non utenti utens. Sic cum omni bono, quod DEUS offert, damnari potes, si non cooperaris. Non locus. non institutum securitatē præstat perire volenti.

25. Et quomodo ego tibi possum resistere, magne Deus? cùm sciam, me tibi mágis subjectum, quam mihi subjectus sit vermiculus, quem ego, quandocunque volo, possum pede conterere.

26. Nullus dies abit, quo tua non accipiam beneficia. Sed & nullus abit, quo te non offendam. O indigna retributio! Quotidie amas me, & quotidie res leviuſcula retinet me ab amando Te.

27. Anima mea identidem fugit à Te, cùm tamen omnia habeat in Te. Quô ibo, ubi mihi melius ſit, quàm apud Te? Accipe igitur me, & capillis capitis mei trahe me ad Te.

28. Tu tu mi JESU amâſti

ſti me plusquàm Te, quia vitam tuam poſuiſti pro me. Ego autem ſemper amo me Plusquàm Te, quia deſero Te, tantùm ne quid affligat me.

Eo usque aſcendit ſuperbia mea, ut laudari ambiã propter dona unicé tua. Omnia bona mea tua ſunt. Omnia mala mea, mea ſunt. Solus igitur lauderis Tu, ſolus vituperer ego, ut ſuum cuique tribuatur.

MARTIUS.

1.

O Quâm levicula res mihi gaudium parit? quale igitur gaudium erit, cum Te, bono fruar infinito? Tu finis esto desideriorum meorum, tu Satietas mea magna nimis, Tu æternitas æternitatis meæ.

2. Quid volo hoc aut illud bonum differre in crastinum, quod possũ exequi hodie? hodie mihi gratiam suam Deus offert: an eandem sim cras habiturus, aut eam ego acceptaturus, in-

cretum

creatum est. Sera nimis vita est crastina, vive hodie.

3. Quid non faciunt filij hujus sæculi mundi gratiâ! quâm patienter in omnem se partem versari sinunt! Inficiari non possum: laboriosius illi serviunt Vanitati, quàm ego Veritati.

4. Si Deum sincere quæro, etiam in adversis gaudium invenio. Si Deum non ex toto corde inquiro, etiam in illis tædium invenio quæ mihi aliàs deliciosa fuerant. Diligam igitur De-

Deum ex toto corde meo.

5. Ducimur affectu. Quos amamus, quidquid fecerint, toleramus & excusamus. Quos odimus, aut saltem non amamus, quidquid egerint, carpimus & accusamus, rarò rem in se judicamus.

6 Quò magis pati fugio, eò plura, quæ patiar, invenio, & ægriùs patior. Si generoso animo sustineo, quæ accidunt, vix, quæ patiar, invenio. Difficultas in patiendo crescit & decrescit

creſcit cum imaginatione patientis.

7. Prima S. Thomæ Aq; adoleſcentuli quæſtio, eàque frequens erat: Quid eſt Deus? Nunqam ſe lectioni aut ſeriptioni dedit, niſi poſt orationem. A Chriſto Crucifixo audivit: Bene de me ſcripſiſt, Thoma, quam ergo mercedem accipies: Cui ille: Non aliam, niſi Te ipſum.

8. Nihil vile, nihil contemptibile debet dici, quod propter Deum fit. Ex omnibus

nibus titulis, quibus homo grandescit, sine dubio maximus ac honoratissimus est, esse servum Dei.

9. S. Francisca Rom. in monasterium, quod ipsa condidit, humi prostrata suscipi petijt, indignam se professa, quòd & peccatis obnoxia esset, & annorum flore in mundi vanitate consumpto, fæcem ætatis Deo daret. A marito inter preces avocata ter obtemperavit, & pòst auro exaratum versiculum repe-

rit,

rit, quem ter ex obedientia reliquit.

10 Quamprimum viribus meis confido, imbecillitatē meam experior; cùm verò post omnium virium mearum contentionem in Deo fidutiam, in me diffidentiam repono, felicissimum robur accipio,

11. Si anima Purgatorio egressa ad alloquendum Te veniret, quid, putas, tibi dictura esset? Hoc ipsum ipse tibi dic, & fac, quod olim factum fuisse

vel-

velles, cùm eodem deveneris.

12. Titulus ſummi Paſtoris: *Servus ſervorum Dei*: inventũ Magni Gregorij est Inter pauperes, quos magno numero pavit quotidie, Chriſtum habuit hoſpitem, Plerumque æger & afflictis viribus ſcripſit plurima fecit maxima. Veriſſimè: Qui fecerit & docuerit, hic *Magnus* vocabitur in regno cœlorum.

13. Si te nulla inurbanitas, ingratitudo, aut malitia

tia proximi tui ad impatientiã cõmovet, tunc enimverò credam, magnanimũ te & patientem Christi imitatorem esse.

14. Humanitas invincibili svincit omnia. Nullum cor adeò durum est, quod verbo humaniore non emolliatur. Humanitas nulli non pectori vim infert, sed amabilem. Humanitatis idioma nemo non intelligit.

15 Loqui suo tempore, & suo tempore silere, utrumque

rumque artis est: quodnã ex his majoris? Credo equidem, sæpius te pœnitentiã fuisse ductum locutionis, quàm silentij.

16. Si Deum verè & ex animo amarem, nunquam mihi mora cum ipso longa foret. Si Deum verè & ex animo amarem, nunquã ab ipso ad alia properarẽ, & properando proderem, me ad ista magis, quam ad ipsum affici.

17. Sine, ut arbitrio suo Numen disponat omnia.

Mi-

Miraberis aliquando, summè tibi profùisse, quod credideras obesse. Nunc tibi satis sit, Sapientissimum Deum sic voluisse, qui plura longè potest facere, quàm tu capere.

18. Nemo querulus dixerit, se parùm posse, nullã esse operam suam. Multùm potest, qui potest Deum amare. Cætera desint omnia, hoc uno poteris omnia.

19. Jacob genuit Joseph Virum Mariæ. Joseph cùm

esset justus, nolebat eam traducere. Vade in Ægyptum, & esto ibi, usque dū dicam tibi. Pater tuus & ego dolentes quærebamus Te. Et erat subditus illis.

20. Erant ambo justi ante Deum, incedentes in omnibus mandatis & justificationibus Domini sine querela. *luc. c.* 1. O sanctum par conjugum! ex quibus Dei Mater procrearetur. Joachimo collis erat Oratorium, Annæ hortus. Facultates Deo, pauperibus,

bus, & propriæ necessitati cedebant. S. Dam.

21. Hominem, quocunque ingenio præstet, si humilitate careat, non æstimes. S. Benedictus. Qui bene vult regere, amet suos, & à suis ametur necesse est. Idem.

Qui silentium, solitudinem, cordis Puritatem, & veram devotionem non amat, nihilunquam ad DEI gloriam magnum præstabit. Idem.

22. Si proximum meum

veraciter propter Deum amarem, ex corde gauderē, cùm omnia ei succedunt prosperè, cùm omnes de eo loquuntur honorificè, cùm ab omnibus amatur tenerrime.

23. Verba sua ita superior appretiet, ut juramenta. Hinc nihil temerē dicat, nihil promittat, quod certò præstare non possit. Qui amittit apud subditos fidem, amittit sui reverentiam.

24. Oculus animæ intellectus

Iectus est, ocularia passiones. Per hæc quidquid intuitus fueris, colore vitri imbutum credes. Si sincerè rem vis videre, ocularia tua sine colore sint; si intelligere, animus sine passione.

25. Maria Virginitate placuit, Humilitate concepit. S. Bernard.

Mater Dei eligitur, & ancillam se nominat: nunquam super choros Angelorum sublimata ascendisset, nisi prius infra homi-

neshumilitate descendisset. S. Bern.

Putandum est, Deum, quidqvam gratiæ Mariæ non denegâsse, quam secundùm suam potentiam puræ creaturæ dare potest. *S. Thom. 3. p. q. 7. a. 10.*

26. Si proximum meum propter Deum verè diligerem, nulli non sumptui parcerem, quo ipsi succurrerem, dolerem cum dolente, gauderem cum gaudente, commoda ipsius & incommoda mea putarem.

27. Sæpe nos DEUS in parvos defectus labi ſinit, ut inde diſcamus, quàm debiles & labiles futuri eſſemus in magnis periculis & tentationibus, niſi nos ſpecialibus identidem auxilijs roboraret.

28. Satis habes, quod agas, ut te ipſum pene regas: agis itaque valde imprudenter, ſi deſideras alijs præeſſe. Maximum dominium eſt, quod exercere homo poteſt, eſſe dominum ſui ipſius.

29. Ita peccatis & imperfectionibus scatemus, ut, si his corrigendis insistere voluerimus, tempus & morã habituri non simus, quo aliorum defectus examinare possimus.

30. Neminem præter me sine peccato odisse possum; ipse enim mihi infensissimus hostis sum. Quidquid alij moliantur, nocere mihi, si ipse non velim, non possunt. Et tamen nemini magis, quàm mihi ipsi credo.

31. Nunquam ſolus es, etiam cùm maximè ſolus es. Duo ſunt. qui tua omnia præſentes arbitrantur. In horum duorum conſpectu ita ambula? ut nec erubeſcere, nec timere debeas.

APRILIS.

1.

O Longa Æternitas! omni labore, omni conatu digniſſima. Quid non faciendum tibi, ut æternùm beatus ſis? Quid non patiendum tibi, ut æternùm

dam-

damnatus non sis? Nihil grave speranti aut timenti æterna.

2. Cor nunquam habebit quietem, nisi cubaverit in sinu devotionis. S. Franc. de Paula.

Honor, quo me mundus afficit, ruborem mihi exprimit, cùm me multò meliùs quàm ullus alius noverim. Idem.

Quantò liberalior es erga Deum, tantò erga te liberaliorem experieris. Idem.

Tan-

Tantum habebis virtutis, quantum humilitatis. Idem.

3. Poſt annos quinquaginta jacebis in tumulo, & quid tibi tunc ſupererit? Præter bona & mala opera nihil. Fac igitur nunc, quod tibi ſolatio eſſe poterit tunc.

4. Omnes tanquam vitrei tractandi ſumus, quia ſolida virtute inſtructi non ſumus. Tinnimus, cûm tangimur, tinniendo perdimus, quòd ſolidi non ſi-

simus.

5. Vexatio (vulgariter loquimur) quandoque jucunda est, quandoque utilis, sæpius autem offendit. Nisi artem hanc callueris optimè, melius tibi erit, non posse offendere, quàm in periculo offendendi non offendisse.

6. Si quid non vis sciri, dicito nulli. Quod alium silere vis, prior sile. Si tu, cujus interest, silere non potes, quomodo ab alio, cujus silere non interest, silen-

silentium expectabis?

7. Potestate optimè utitur, qui moderatè. Qui totâ utitur, exacerbat obedientiám; qui nullâ, non obtinet. Si quem regis, onera, non preme. Habeat obediens, quod faciat, non, quod desperet.

8. Quàm plurimos reperies, qui in mille cruciatus se offerent. Ast ubi voluptas allicit, aut ocasio, in lapsum molles sunt. Ingemiscunt, ab alijs Deum offendi, ignari, à se coli

idola cupiditatum.

9. Quid in hora vitæ tuæ ultima fecisse voles? Quidquid tunc optaveris, optare tuum frustra erit. Nunc fac fructuosè, quod tunc optabis luctuosè, ut, cum venerit hora, gaudeas gloriose.

10. O tempus! ô occasio! quoties vos manibus meis elabi patior? Nulla jactura gravior est, quàm temporis & occasionis. Omnia alia reparabilia: Tempus & occasio semel

amissa semper amissa.

11. Multa ægrè fero, & modo huic, modò illi indignor; sed planè immeritò, cùm à me ipso impetrare non possum, quæ volo. Tibi irascere, dum à te impetraveris omnia; dein iram in alios extende.

12. Qui tuum, Domine, alloquium desiderat, ab omni se tumultu expediat. Qui sine necessitate, aut vera charitate negotijs se implicat, loquentem Te non audiet.

13. In omnibus functionibus tuis hunc in modū te alloquere: qua putas perfectione munus hoc Beatissima Virgo peregisset? ad hanc ideam, quam tibi de cœlitum Regina formas, omnia opera tua exige.

14. Vince teipsum sæpe inparvisrebus, & tunc facilè te vinces in magnis. Si pulicis ictus ad impatientiam te concitat, si verbū, quomodo feres ictum gladij? tamdiu nobis fortes

sumus,

ſumus, quamdiu inexperti.

15. Curioſitas multarum cogitationum Máter eſt. Si vis quietus eſſe, ſine omnia vadere, ſicut vadunt, quæ te non concernunt. Quid nôſſe vis illa, quorum notitia te meliorem non facit, quietum eſſe non ſinit?

16. Quare triſtis es anima mea, & quare conturbas me? ſi Deum ex toto corde quæris, invenies; & hunc cùm habueris, quid ultra poteris habere? quid ſperare? quid timere?

17. Ut nihil, quod patiaris habeas, in tua non est potestate. Ut verò, quod pateris, patiaris bene, in tua est potestate cũ gratia Dei. Pati aliquid debes; tantùm cura, ne frustra, ne sine merito, ne cum damno.

18. Qui probus est, non ideo etiam tristis est, cùm probitas veræ lætitiæ fons sit. Improbus autem qui est, ideo tristis est; nam causam lætandi non habet, quæ est nomen suum habe-

re

re ſcriptum cœlis.

19. Tibi Soli placere affectat cor meum, ô DEUS meus. Et ideo adverſá & ſecunda, quia à te ſunt, amandi Te materia mihi ſunt, & ideo tibi placendi. Imò, ut mihi ſolus placeas, affecto: illud enim bonum mihi, hoc quaſi bonum tibi.

20. Peccata mea ſcio, proximi neſcio. Æquum proinde eſt, ut me propter ea, quæ ſcio, vilipendam; proximum meum propter

ea,

ca, quæ nescio, non judicem, non contemnam, meipso meliorem credam.

21. Avicula, ne avolare possit, à minimo etiam filo tenetur. Anima, quò minus ad Deum se levet, ab una ligatur affectione. Utut hæc sit modica, tenet tamen, & à non modico retinet profectu.

22. Væ tempori, quo potui amare & non amavi Te, Deus meus, bonum infinito amore dignissimũ! Nunc saltem amo & a-

amabo Te, dum tempus habeo amandi Te. Compensabo hodie, quod omisi ab omni tempore.

23. Amor proprius facilè nobis persuadet, omnes omnia nobis debere, cùm tamen, si bene nos nôssemus, nihil, nisi contemptũ & opprobrium expectare deberemus. Qui novit te, non amat te; hinc amas te, quia non nôsti te.

24. Allapsa est vox de cœlo: Noli timere, Georgi, quia ego tecum sum.

Con-

Conjuraverit contra te totus mundus, dum Deus tecùm sit. Deus tentavit eos, & invenit illos dignos se. Delicatus es miles, si putas, te posse sine pugna vincere, sine certamine triumphare. S. Chrysostom.

25. Descendit Angelus Domini ad S. Marcum in carcere & dixit: Marce Serve Dei, nomen tuum scriptum est in libro vitae. O consolatio solida, quam mundus dare non potest cum omnibus bonis suis.

Invi-

Invisit ipsum Christus dicens! Pax tibi Marce Evangelista meus. O bonum Dominum, qui tam amicè tractat servos suos!

26. Aspice Christum Crucifixum, & cogita, quid ex Cruce ad te loqueretur, si loqueretur. Audies amoris in te miracula, & ideo tot redamandi Christum motiva.

27. Teneriores affectus nolim contemnas, nolim super omnia appreties: Virtutis illicium aut præmiũ

ali-

aliquod sunt, ipsa virtus non sunt. In ijs non quiescendum sinè ijs non desistendum.

28. Multum facit, cúm aridus es, si imperturbato es. Non nisi fortis amator illam mentis orbitatem sustinet & à statuto actionū suarum penso deflectit Sufficit ei, spectaculū Deo esse.

29. Innocens à suis in carcerem missus est Petrus M. diu tulit infamiã tandem Christo Crucifixo questus

questus est: Domine, quid feci? cur non defendis innocentiam meam? Cui è Cruce Christus: Et ego Petre, quid feci? Deipara, alterum ejus refugium, è statua sua illum allocuta est: Ego rogavi pro te, Petre, ut non deficiat fides tua. Vit.

30. Quo die communicavit aut Sacerdotē communicantem vidit S. Catharina Senen: omnem cibum alium nauseavit. Cogita tu de me, ajebat ad

eam Christus, & ego cogitabo de te. Optione data spineam coronam maluit, quàm auream.

MAJUS.

I.

OStende nobis Patrem, & sufficit nobis: vox fuit S Philippi Ap. S. Jacobus Ap. cognomentum *Iusti* etiam à Judæis habuit. Non nisi magna & constans virtus hostium quoque approbationẽ obtinet; utut hi arduam fugiant,

giant, pulchram tamen & constantem laudant tandē.

2. Quatuor Imperatores S. Athanasium, calumnijs, exilio, & omni persecutionum genere exagitârunt. Athanasius uno Deo fretus evasit omnes. Felix qui habitat in adjutorio Altissimi. Quinquennio habitavit in cisterna, mensibus quatuor in sepulchro, mille mortes antè subiturus, quàm à veritate recessurus. Mortuus est Alexandriæ in le-

cto suo; Si Deus pro nobis, quis contra nos?

3. In hoc signo (Crucis) vinces. Quid? mundum, carnem, dæmonem. Quomodo? patientiâ. Nemo, quantum profecerit, nisi inter adversa cognoscit. Nimis delicati sumus, si hic volumus gaudere cum sæculo, & ibi regnare cum Christo, qui non aliâ quàm via Crucis, ad Cælum præijt.

4. Amore meo dignissimus es propter bonitatem tuam

tuam erga me. Si autem erga me bonus non fuisses, tamen amore meo dignus esses, quia in te infinitè bonus es. Quia igitur bonus es, amo Te.

5. Quàm subitò factum est mihi svave carere suavitatibus nugarum! ejiciebas enim tu, & intrabas pro eis mea vera & summa suavitas. Atque ita quas amittere metus fuerat, jam dimittere gaudium erat. S. August. l. 8. Conf: c. 11.

6. Promptè S. Joannes respondit Christo: Possumus. Æquè promptè hodie implevit, quando flagellis cæsus præsente senatu & innumero populo in labrū oleo bullienti effervescens ingressus est. Bene idem: filioli, non diligamus verbo, neque linguâ, sed opere & veritate.

7. Quem primæ statim relationes occupant, aut difficultate dejiciunt, ineptus ad gubernandū est. Longanimitate opus est & magna-

magnanimitate. Primus de re conceptus nec adorari debet, nec calcari.

8. Plùs quære DEUM ipsum, quàm blanditias illius: Deo enim serviendum est non gratiâ commodi, sed æstimatione dignitatis. Si tamdiu quietus es, quamdiu tibi DEUS dulcis est, in virtute puer es.

9. Quid plausus hominum, quid pompa juvat? Pauculi labentur anni, & dicetur tibi: migrandum

est. Et migrantem neque ora hominum, neque luxus vestium, neque loculi sequentur. Quod coram DEO tuum fuit, erit.

10. Genarum purpura, oculorum vigor, & corporis totius habitus mutabitur. Carnem tuam vermes exedent, & tui memoria etiam apud amicissimos paulatim interibit. Interim ubi anima?

11. Anima tua in gravissimis pœnis luet peccata: ah! peccata, quæ tam

facile,

fácile, tam petulanter perpetrâsti, nolens unquam cogitare, eorundem tibi aliquando rationem reddendam esse.

12. Rides nunc in ijs, quæ sanguineas tibi lacrymas exprimere deberent. Dolebis & frigidùm sudabis, cùm ad mortem, ad judicium, ad pœnas ventum fuerit.

13. Si Deus quinquaginta annorum pœnitentiam quinquaginta annorum beatitudine remuneraretur,

ſatis ſuperque daret. Quid ergo non facere, quid non pati oportet pro æternitate?

14. Nulli rei ita animum tuum alliges, ut non illico, & ſine lucta eam poſſis deſerere. Si hæres, ſi dubitas, jam captivus es, jam non ſine violentia rei inordinatè amatæ & cupitæ te ſubtrahis.

15. Vide, ne lingua tua manu tua major ſit. Erit autem, cùm plura promiſeris, quàm feceris. Aut, non

non promitte, aut, quæ promittis, imple. Fides aut non danda, aut servanda.

16. Homines facilè decipies; bonis scilicet verbis, obsequiosis manibus & pedibus. Apud Deum ista nihil valent omnia, si tua non veniant ex corde puro & sincero obsequia. Sunt corpus sinè anima.

17. Quocunque inter homines titulo honoreris, si Filius DEI non es, nihil

es. Quocunque apud homines contemptu abjiciaris, si Filius Dei es, honoratissimus es. Tantine tibi hactenus fuit, Filium Dei esse?

18. Qui nimium dejectus est, cùm patitur, nimium quoq; arrogans est, cùm imperat. Nequit gubernare, qui alios nequit sufferre. Imò nequit præesse, qui suspicionibus, se pati, subjacet.

19. Minus obsunt Virtuti externa opera, quàm inter-

internæ passiones. Illa enim vitam activam, si bene suscipiantur, juvant; hæ autem, ne quidquam bene moliaris, impediunt.

20. Quàm terribile erit primum illud post mortē momentum hominibus, qui sinè Dei timore viventes in omnium rerum abundantia vixerunt? miserabilis erit ab uno extremo ad alterum transitus.

21. Qui intelligit super egenum & pauperem, suavissi-

vissimè in Christi cor se insinuat, ut in die mala eum liberet, quâ sibi datum, quod fuit pauperi, liberalissimè remunerabitur. Habe cor Hominis, habe Christiani.

22. Nulli patebit cœli janua, nisi in ipso vestibulo dignum cœlo facinus exhibeat. Quæso te, quid ex omni vita tua cœlô dignum exhibebis? fac adhuc hodie, quod exhibeas, ne forsan hodie excludaris à cœli limine.

23.

23 Amicos & Benefactores suos etiam pueri, quin & bruta amant. Inimicos autem & persecutores soli Christiani, in arte amandi Sanctissimè versati. Tune inter illos?

24. Fixum ratùmque tibi sit, nunquam in illo statu vivere, in quo non auderes mori. Securius est, perire non posse, quàm juxta periculum non perijsse.

25. Sic vive hodie quasi dies iste vitæ tuæ foret ulti-

ultimus. Si in craſtinum ſupervivis, etiam craſtinū tibi ultimum crede. Unus certè erit ultimus, & ille, ſi ſic vixeris, optimus.

26. Qui fieri poteſt, ut quis in Deum credat, & rem creatam ei præferat? S. Philippus Nerius. Quotidie Deum manducare & eum non amare, res eſt terribilis. Idem. Si Deum & ſanctam ejus gratiam in nobis operari permitteremus, quid non efficeremus? Idem. Poſtquam Chri-

Christus omnem suum Sanguinem pro una anima profudit, quid ego conquerar de labore meo in animarum obsequio? Idem.

27. **Nihil in te magnum** nihil nobile, præter animam; hanc plùs omnibus mundi bonis dilige. Hanc servare, est omnia servare; hanc perdere, est omnia, & æternùm perdere.

28. Antè, quàm certi áliquid statuas, diu multumq;

túmque delibera, consilio etiam aliorum implorato. Ubi statutum est, non facilè muta, non tarda exequi.

29. Vix illum inter Christianos censeo, qui timet, ne, postquam fideliter & ex toto corde Deo servijt, à Deo in fine deseratur. Antè Filium mater, quàm Deus fidelem servum derelinquet.

30. Qui verè probus est, plus virtutis & bonorum operum intus reconditum

habet,

habet, quàm foris videant homines. Soli ſimus ſimiles, quem nunquam totũ videmus.

31. Cùm ad peccatum tentaris, cogita: forſan hoc erit ultimum, quo numerum peccatorum compleam, poſt quod à DEO aliam gratiam, quàm ſufficientem non accipiam. Judicia Dei abyſſus multa.

JUNIUS.

1.

AD bonum opus allicearis?

ris? cogita: forſan huic operi prædeſtinatio mea alligata eſt? ita ut, ſi hoc egero, Deus decrevit, me æternùm ſalvare. Judicia Dei abyſſus multa!

2. Illius gratiam aucupemur, qui ſcit, qui vult, qui poteſt nos juvare. Illum amemus, cujus gratiâ nunquam excidimus, niſi ſcienter & libere ipſi velimus. Omnis alia gratia aut non obtinetur, aut ſine culpa amittitur.

3. Parùm differt à deſperato

ſperato, qui obfirmavit vivere ſine alimento. Alimentū animæ Oratio eſt. Non igitur ſperet, ſe, diu victurum in gratia, qui non continuò ſe ſuſtentat oratione.

4. Amare, à quo non poſſis amari, erroris eſt: à quo poſſis non amari, periculi: à quo non poſſis non amari felicitatis. Errorem habebis in amore temporalium; periculum in amore hominum; in amore Dei felicitatem.

5.

5. Quidquid invito tibi poteſt eripi, ex illo bonorum genere non eſt, quod te verè poſſit felicem facere. Deſere, quod aliquando debes deſerere, aut à quo debes deſeri.

6. In aula nunquam contentus vixi, extra aulam ſemper. S. Norbertus. Vita auſtera voluptatum ferax eſt; nemo autem credit, niſi qui experitur. Idem. Mille mundi tanti non ſunt, quanti pax, quanti conſcientia bona,

&

&disciplinæamãs cor. Idẽ.

7. Felix eſt, qui contentus eſt. Contentus eſt, qui ſua deſideria non extendit ultra, quod habet, ſed in eo, quot habet, habet ſatis. Eſtne aliquid extra Deum, in quo poſſis habere ſatis? quid igitur concupiſcis?

8. Magna proponere, magni animi eſt: Peſſimi tamen, quandoque magna proponunt. Quid igitur? magna proponere, & propoſita exequi, magni animi

mi eſt. Infernus bonis propoſitis plenus, Olympus factis.

9. Manibus ad tergum complicatis & genibus in terram fixis audi Divinam in te ſententiam de vita hactenus acta. Pete veniam, pete inducias, promitte emendationem, & utere tempore ſalutis.

10. Qui non identidem alium in ſuperiore conſiderat, quàm videt, citò illi tantùm, quem videt, obediet, & faciet ex virtute

tute ſervitutem. Qui autem illi obedit, quem non videt, faciet ex ſervitute virtutem.

11. Si imperas, memento, te eſſe hominem, & hominibus imperare. Per primum diſces humilitatem, per ſecundum humanitatem. Utraque virtus imperantibus neceſſaria eſt ad modeſtiam, obtemperantibus ad tolerantiam.

12. Raro fallit aut fallitur fere omnium de quodam opinio. Qui malus

accommodare se uni poterit, vix omnibus. Qui tibi ex toto placet, & omnibus extoto displicet, suspectus sit.

13. Sic age semper, quasi Deum cum Antonio in ulnis habeas. Sic delitesce, ut non nisi coactus in publicum prodeas. Sic super alios emineas, ut omnibus velis servire. Sic in honore sis, ut tui non obliviscaris. Sic animo ad cœlestia intento sis, ut cum Antonio moriturien-

te

te poſſis dicere: Dominum meum video.

14. Quomodo Deo audes toties aliqua promittere, & non præſtare promiſſa, qui gloriaris, etiam homini nihil promittere, quæ non præſtes? S. Baſilius. Qui in virtute ſe exercuit, gaudijs nunquam caret, qui peccavit, nunquam dolore. Idem. Theſaurus tuus eſt humilitas; ſine hac enim divitiæ tuæ nihil ſunt; cum hac etiam inopia tua divitiæ. Idem.

15. Qui alijs præsunt, non verba tantùm, sed ipsos etiam vultus bene instruant. Subditorum enim non aures tantùm sed & oculi delicati sunt, & quæ non audiunt à Superiore, ex vultu divinant.

16. Nemo sibi fidat in agendis, qui experientiam non habet in agēdis, quocunque ingenio polleat. Ingenium, quid possit fieri, docet; experientia, quid fiat.

17. Neminem contemne:

ne: neque enim tu tam felix, aut alter tam vilis, ut prodesse tibi aut obesse non possit. Ludit in orbe terrarum Deus, & summa imis confundit. Tu descendere, ille potest ascendere. Et si hoc non sit, homo est, Dei imàgo est.

18. Qui alios regit, amet virtuosos, & faciat se à virtuosis amari. Omnes audiat, & audiendo virtuosos ab adulatoribus discernat. Illi disciplinam quærunt, isti se.

19. Dissimulat aliquando Deus punire peccata, quia longanimis est. Non omnino & semper impunita relinquit, quia justus est. Vide, ne longanimitatem extendendo incidas in justitiam.

20. Si quem quocunque modo punis, nunquam puni tantûm, ut puniatur, sed ut emendetur. Et ita puni, ut advertat, se non puniri, ut sibi malè sit, sed ut melior fiat.

21. Pepigit fædus cum oculis

oculis suis Aloysius, gnarus, quod oculus non videt, cor non desiderare. Carnem suam tractavit hostiliter, & habuit obsequentem, tu habes rebellem, quia palpas. Nullam unquam regulam violavit sciens. Observatio mandatorum nota Christiani, Regularum est Religiosi. Acquievit in habendo nihil in desiderando nihil praeter Deum. Quo evagaris? unum quaere, in quo sunt omnia.

22. Qui non operatur bene, fidem habet otiosã; qui malè, mortuam. Non sufficit, esse in intellectu fidem, sit & in manibus. Per illum credimus vera, cum his credimus verè.

23. Qui alios bona intentione deferunt, paulò minùs dicunt, quàm sciant: qui malâ, non paulò plùs. Illi optant emendationem, hi pœnam. Illi quasi parturientes loquuntur, hi quasi ovantes. Ante omnia vide, an te talem habere

habere possis, qualem vis.

24. Erit magnus coram Domino, Angeli de Joanne vox est. Nemo magnus, qui non est magnus coram Domino. Tam magnus prodijt ex solitudine; hæc enim mater est Sapientiæ, quâ grandescunt, qui magni sunt. Humiliavit se infra corrigiam calceamēti, & exaltata est manus ejus supra caput Christi. Nemo magnus coram Domino, nisi humilis. Veritatem dixit etiam Regi,

& hæc eum maximum fecit coram Domino, cùm eum minuit capite.

25. Si cœco diceres, Regem coram adesse, nonne gestus componeret ad reverentiam? Quid refert, non videri â te Numen, si noveris astare? Fides, non oculus imperat reverentiam.

26. Superior suos non pascat fucis. Deo non crederent porrò homines, si vel semel se viderent deceptos. Malunt subditi non

non juvari, quàm ſtudiosè lactari. Sit ſermo veſter, *eſt eſt*, *non non*.

27. Periculoſum eſt, tunc mori diſcere, cùm moriendum eſt. Mors à longinquo efficitur bona, non ubi præſens eſt. Antequam moriaris, morere meditando mortem, & ſic moriendo diſces mori.

28. Omnia ſollicitiùs curamus, quàm nos ipſos. Dies & annos negotijs impendimus, paucas horas nobis, ſi tamen aliquas.

Quid habes, ſi habes omnia & te perdidiſti ? ſummum negotium tuum ſis Tu.

29. Hi ſunt Magiſtri noſtri, qui à Magiſtro omnium vias vitæ pleniùs didicerunt. S. Bern: de SS. Ap. Petro & Paulo. Quid docent nos ? relinquere omnia, & inter omnia etiam nos; & ſequi Chriſtum. Non degeneremus a præcelſis cogitationibus majorum noſtrorũ ! ſi non pro Chriſto ad Sanguinem,

guinem, ſaltem laboremus ad ſudorem & defatigationem.

30. Gratia Dei in me vacua non fuit, ait de ſe S. Paulus, quid tu de te? Ego oſtendam illi, quanta eum oporteat pro nomine meo pati, ait de S. Paulo Chriſtus, quid de te? Quid nos ſeparabit à Charitate Chriſti, ait S Paulꝰ, totum mundum contra ſe provocans. An idem tibi animus!

JULIUS.

1.

NOn eget obsequijs tuis Deus. Quid igitur te angit, quòd non possis plura? Si ea DEUS voluerit, absque tua opera poterit. In uno duntaxat Deus Socias à te manus requirit, ut, quod vult, facias.

2. Invisit major ad minorem, inservit Domina ancillæ, Mater Domini honorat matrem servi. O quàm retinentes nos sumus

mus imaginariæ præcellentiæ noſtræ! Magnificat anima mea Dominum, vox eſt Virginis. Nos magnificamus nos ex ijs, quæ à Deo accipimus. Quia fecit mihi magna, qui potens eſt vox eſt gratitudinis Marianæ. An non & tibi magna fecit, & taces?

5. Præſtat decipi, quàm importunè diffidere, ſi præes. Faciliùs corriguntur, qui peccārunt, quàm qui exacerbati ſunt. Nec cœcum eſſe juvat, nec nimis oculatum.

4. Plerumque præſtat, ſanctè moderari affectionem unam, quàm in mille cathedris virtutem docere. Tuâ enim magis intereſt, ut perfectior fias, quàm ut pereas omnibus ſalvis.

5. Tantum valet res, quantum Deus eam facit valere. Tantum Deus eam facit valere, quantum ad finem bonum valet. Sæpe medium pro fine habemus, dum rem non amamus, quantum valet, ſed

ſed quantum valere volumus.

6. Multûm ex erratis tuis proficies, ſi inde te amplius demiſeris. Erraſti? dole; ſed ita, ut majori animo ad obſequium Dei ſurgas, & defectum fervore compenſes. Errorem auges, cùm animum dejicis.

7. De fructu ſuo nihil perdit, quem ab orandi ſtudio negotia avocant, dum modo vel obſequendi lege, vel pia neceſſitate ſuſci-

ſuſcipiantur. Deo obſequendum: non refert, in quo.

8. Dæmonia ſolatiorum ſubtiliùs nocent, quàm tribulationum. Illa faciunt, ut tibi de virtute ſuſpectus ſis, hæc, ut ad virtutem, quam non habes, ſtudiosè eluctéris. Arbor magis radicatur, cùm impetuoſiùs á ventis impugnatur.

9. Superior etiam in hoc Deum referat, quòd nemini ultra meritum faveat,

veat, ultra demeritum infestus sit. Illud invidam, hoc desperationem concitat. Omnibus Deus sit.

10. Non illum devotum dixerim, qui multùm orat; sed illum, qui ad omne bonum status sui pronam habet voluntatem, &, cùm res postulat, efficaciam. Devotus enim, etiam dum non orat, esse quis potest.

11. Orare, & se non mortificare, est seminare, & non occare. Quod orãdo

do ſeminatur, mortificando firmatur. Hinc tot orant, & quia ſe non mortificant, non meliorant.

12. Caput inclinat Gualberto Chriſtus, ignoſcenti amore Chriſti. Vis, ut etiam tibi ad vota tua annuat Chriſtus? ignoſce: Cui? omnibus. Quare? Illius amore, qui pro Crucifixoribus ſuis oravit, & te, ſæpius inimico ſuo.

13. O quot Deus habet ſtrenuos milites ad fornacem domi? Omnium ma-

nibus

nibus portantur; in Potentium ſinu requieſcunt; habent quod volunt; hoſtem non vident; adverſi nihil patiuntur. Hos tu milites dixeris ? Chriſti ?

14. Sancto Thomæ Bibliothecam videre cupienti Sanctus Bonaventura Crucifixum exhibuit cum dicto: Ecce librum! O librum, in quo Amor Sanguine omnem ſcientiam exaravit! Expoſcenti fraterculo, an idiotæ, illiterati, ac ſimplices, æquè

ſancti eſſe poſſint, ac viri docti? reſpondit: Nunquid potes amare Deum, æquè ac viri Docti? ama, & Sanctus es.

15. Quò magis exſcideris ex animo rerum tranſeuntium affectum, hoc uberiùs videbis excreſcere amorem rerum cœleſtium. Corruptio illarum eſt harum generatio. Corruptio autem eſt prior.

16. Ibi nulla virtus, ubi oculata in aliorum vitam curioſitas. Quantum curæ

quisque

quisque alijs impendit vitiosè, tantum sibi detrahit: dum alios malè observat, se negligit, nec illum, nec se corrigit.

17. Mundum decepit ignotus, naturam superavit filius, divitias calcavit hæres Alexius. Decipiendo innotuit mundo; superando exaltavit naturam, divitias auxit calcando. Nulla felicior jactura, quàm pro Deo perdere omnia; nulla gloriosior arena, quàm teste Deo pugnare.

18. Quidquid naturæ munere vel vitio sortimur, Dei munus est. Si te præ cæteris munificentiùs dotavit, quid grandescis contemptu inopiæ alienæ? ex illo capite, quo humiliari debueras, Creatori insultas.

19. Quid optas Neroniana tempora, qui ingemiscis ad superiorum onera? probatum martyrium est, alieno subjacere arbitrio. Patri vitam non immolas, tyranno possis? Culicem quere-

quereris, culeum feras ?

20. Homo æger, ut ad paucas horas fervetvitam, patitur ferrum & ignem, ac lanianti infuper mercedem pendit. Et tu quid gratiæ refers, non fevienti, fed auxilianti, ut æternùm vivas ?

21. Non parum periculi ijs imminet, qui, cùm pio æftu incaluerint, jam triumphatas effe fuas paffiones putant. Altiùs fixerunt radices, quàm ut vas horulæ labor extirpet.

22. O lacryma humilis! tua est potentia, tuum regnum; tribunal judicis non vereris, inimicorum tuorum accusationibus silentium imponis. Quid plura? vincis invincibilem, ligas omnipotentem. S. Ambr: l. 4. in Luc: Accessit Magdalena ad Patrem, & judicem: accessit amore & timore: flevit ex amore, flevit ex timore, ex utroque merita est misericordiam.

23. Mi Deus! si verè humi-

humilis essem, non vellem ullius hominis commiseratione dignus haberi, sed pacatè ferrem ab omni corde, præterquam tuo exulare.

24. Vehementer decipimur, cùm, quando nobis bene est, credimus, ita nobis semper fore. Mutamur. Ille tamen in ista humana mutabilitate optimus est, qui mutationes suas non ad intima sua penetrare sinit.

25. Plerique in Domo

Dei non patiuntur haberi contemptui, qui in sua non nisi contemptibiles esse potuerunt: ut quia videlicet, ubi à pluribus honores appetuntur, ipsi locum habere non meruerunt, saltem ibi honorabiles videantur, ubi ab omnibus honores contemnũtur. S. Bernard: Serm: 7. super missus. &c.

26. Virgo Maria dabat Matri Sanctitatē. S. Vinc: Fer:

Venter beatus, in quo Deus

Deus Sanctificationis arcam, hoc est eam, à qua ipse conceptus est, fabricavit. S. Damascen: Ser: 2. de Nat: V. Virgo Maria Sancta & Sanctorum Virorum filia, cujus parentes fuerunt Joachim & Anna, qui quidem in vita sua Deo placuerunt. S. Epiphan:

27. Virtus maxima vincendi dæmonem & vitia est in Spirituali gaudio & præsentia Dei. S. Anton: ab. Nihil ita forte est &

insuperabile, quàm cor, quod Deum verè amat, & totum mundum non curat. S. Anton: ab. Ille potest omnia, qui sibi diffidit & fidit DEO. Idem.

28. Si miracula feceritis, sine consilio & obedientia, miracula nō sunt. S. Pachom: Fratres mei, nolite ad Martyrium aspirare: Vita enim, quam vivimus, diuturnum & durum Martyrium est, si convenienter statui nostro vivimus. Idem. Qui cor

suum

ſuum cordi Dei incorporavit, cor non habet, quo terrena amet. Idem.

29. Cœlum habebit in terra, qui cor ſuum requieſcere facit in corde Dei. S. Ant. ab. Dæmon nihil ita timet, quam orationē ferventem, humilitatem, & fidelem amorem. Idem. Ut citò perfectus fias, duo cura: primò ut credas, te hodie incipere. Secundò ut ita Deo ſervias, ac ſi ultimus vitæ dies eſſet. Idem.

30. S. Stephanus Grandimontensis ajebat: unum opus obedientiæ prestat quinquaginta miraculis. Quàm contēptibiles sunt illi homines, qui tantam fœditatem diligunt,& tantam pulchritudinem non amant. Idem.

31. Si totum mundum convertissem ad Deum, quantùm esset in comparatione illius, quod pro Deo facere desidero. S. Ignatius Loj. Quando cor amore agitur, nihil est,

quod

quod affligere poſſit, nihil, quod impoſſibile videatur. S. Ignat: Intimo corde doleo, cùm video, me nihil agere pro DEO, pro quo tamen agere plurima nfinitis titulis obligor Idem.

AUGUSTUS.

I.

IN agendo cum proximo illud animo ſtatuendum eſt, fore aliquando, ut omnia ſua dicta & facta in vulgus emanent. S. Ign.

In negotijs conficiendis diem potius anticipare, quàm prorogare oportet, ut si quid in crastinum sponsum esset, id hodie persolveretur. S. Ign.

2. Perpetuæ felicitati non est fidendum, & tum metuendum maximè, cùm ad voluntatem omnia fluunt maximè. S. Ign. Si quid rogaris, quod tuæ personæ indecorum est, ab indignatione tempera, & cura, ut &, quod postulatur, neges, & amicum ta-

men

men eum, qui postulat, benevolùmque dimittas. S. Igna.

3. Nihil diu præponderat Veritati. Quare certis in causis præstat silere, quâm loqui, nec vindice opus est stylo, ubi sui ipsius vindex & propugnatrix est Veritas. S. Igna. Vivere non possem, si quid in anima mea humanum & non omni exparte divinum adverterem. S. Ign.

4. Qui mundum semel felici fuga contempsit, ut

Deo ferviret, non timet à mundo per mortem exire. S. Dominicus Negligentia, quæ ex fiducia propriæ virtutis exoritur, tentatio omniũ periculosissima est. Idem. Ut citò quis doctus fiat, legat librum amoris & vulnerum Christi. Idẽ.

5. Cùm omnia desperata sunt, & totus mund9 contra vos & amicos vestros conjurat, accidite ad pedes Deiparæ Virginis, & in sinum illius vos conjicite. Mihi credite, quia libe-

liberabit vos. Tempus autem eidem nolite præſcribere: ſcit enim illa melius, quid & quando vobis expediat. S. Robertus Ab.

6. Si Deum ex animo amares, ſcires, tantum ineſſe in patiendo pro Deo gaudiorum, ut quidquid eſt in mundo voluptatum, nullam habeat cum ijs comparationem? S. Igna. In omnibus vince teipsũ: nec alia ad ſanctimoniam viâ incedas, quàm quæ animi domet affectiones. S. Ign.

7.

7. Omne onus amanti Deum leve eft. O fi homines æque ftudiosè falutem animæ quærerent, ac bona peritura. S. Cajetā: Quàm parva funt mundi maxima! quàm magna funt Dei minima homini in procinctu æternitatis ftanti! Paul: IV. Pont: max:

8. Ubi Deus Magifter eft, citò difcitur, quod docetur. S. Leo Serm: 1. Pēt: Audi docentem, præterit & non repetit.

Qui

Qui animi sui affectiones moderari novit, Dominus est totius mundi; aut regere eas, aut ab ijs regi oportet. Sed melius est esse malleum, quàm incudem. S. Dominicus.

9. Seriò hoc, sæpissiméque consideremus, Dei oculos millecuplo lucidiores sole omnes nostras intentiones atque opera intueri; Deique immensum Spiritum ipsâ animâ nostrâ magìs præsentem omnia nostra cognoscere.

10.

10. Bona terræ tunc in tuto collocantur, quando serviunt sanctis usibus. Segnior fuit ignis, qui foris arsit, quàm qui intus accendit. S. Leo. Videbatur lætari, non mori Laurentius. Inexpugnabilem fidem superare non poterat sæviens diu plaga, quamvis rupta compage viscerum torquerentur in servo Dei jam non membra, sed vulnera. S. Cyprian.

11. Sæpe non amamus proximum, quia causam genu-

genuinam non observamus, quæ non est utilitas aut delectatio nostra, sed Dei imago & præceptum, quæ duo amore nostro dignissima sunt.

12. Quò plùs curæ habet Religiosus, ut ei bene sit, eò minùs habet virtutis. S. Clara. Erubescat conqueri, qui Christum videt in Cruce pendentem & Sanguine perfusum. S. Clara. Dicunt homines nos esse pauperes. Qui pauper est, qui Deum possidet. S. Clara.

13. Vidi quoddam genus hominum nihil unquam laudantium, laudem tamen in omnibus ſuis actionibus affectantiũ. Cum his rarus eſto: aut enim te habebunt odio, aut peſtem ſuam affricabunt non advertenti.

14. In ſtatera lances duas conſidera. Quantum una repletur ſolatijs humanis, tantum altera vacuatur divinis. Hæc augere vis? illa minue. Ambo non convenient: à cœlo

lo ad cœlum non transitur.

15. Tria hæc frequenter examina. Primo: quid tu à Deo velis ? secundò: quid à te velit Deus? Tertiò : Quæ res impediat, quò minùs hoc exequi studeas.

16. In calamitatum perpessione frequenter hallucinamur, dum causas secundas curiosè attendimus, causam verò primam, ejusque finem non observamus. Ista movet, illa paret.

17. Qui laudari vult ab hominibus vituperante te ô DEUS! non defendetur ab hominibus judicante te, nec eripietur damnante Te. Etſi autem facilè ſit, laude carere, dum negatur; difficile tamen eſt, ea non delectari, cùm offertur.

18. Utrum malé ames creaturam, inde intelliges, ſi Creaturæ amor te impediat ab amore Creatoris. Impediet autem certò, ſi ratio amandi creaturam

non

non ſit ipſe Creator.

19. Non indigneris, quód alij ſuis commoditatibus ſtudeant, cúm patiantur, ut & tu ſecteris tuas. Quod tibi non obeſt, & alteri prodeſt, indignationem tuam non meretur. Aut avarus, aut invidus es.

20. Verè abortus hujus mundi ſum: nam neque Monachus ſum, neque Sæcularis ſum. S. Bernardus de ſe. O ingens vanitas! amore tui ô Deus nihil

adhuc

adhuc dum egi, & modò
jam finiam ? S. Bernard.
de se. Res est terribilis,
quòd DEUS se abjiciat in
locum infimum, & vilis
terræ vermiculus se exaltet.
S. Bernard.

21. In omnibus cogitationibus,
verbis & operibus tria examina: an liceat,
an deceat, an expediat. Uno horum deficiente
nihil aggredere.

22. De mortuis, absentibus,
& magnatibus semper bene loquendum: aut
enim

enim ſine utilitate, aut non ſine periculo loqueris, cùm aut fautores, aut conſanguinei, aut amici te audiant.

23. Cautè Superlativis, cautè affirmationibus aut negationibus univerſalibus utere, ne periculum falſi incuvras. Qui enim nimium rem exaggerat, aut ſuſpectam facit, aut indagini objicit.

24. Centies interdiu, centies de nocte oravit S. Bartholomæus Ap. & ideò

utilissimum Divinæ gloriæ instrumentum, quia cum Deo semper conjunctum. Fuit excoriatus ut Deo tanquam verus Agnus in holocaustum offerretur. S. Thomas de S. Barthol: Pellis detrahitur, cum sæcularibus quibuscunq; pro anima nostra, id est, Christo spoliamur. S. Greg: l. 25. mor. c. 22.

25. Tres viri non inveniuntur in orbe: Verè industrius, qui victu necessario careat: Qui moderata

ta abſtinentia valetudini noceat: qui cùm poſſit, audire verbum Dei negligat, frui tamen ſit.

26. Perpetuæ tranquillitatis fundamentum eſt admirabilis Divinæ Providentiæ diſpoſitio. Ut ut in hominis arbitrio eventus non ſit, in ejus poteſtate tamen eſt, quovis eventu bene uti.

27. Nihil te effeciſſe exiſtima, niſi ab animo omnem inquietudinem diſpuleris: hac enim ſtãte nũ-

quam animus in id, quod facit, incumbet totus, atque ideo non faciet totũ.

28. Serò te amavi, pulcritudo tam antiqua & tam nova, serò te amavi! Væ tempori illi, quando non amavi te! S. Aug: Solil: c. 31. Quisquis cognoscit te, diligit Te, se obliviscitur, amat Te plùs quâm se, relinquit se, & venit ad te, ut gaudeat de Te. Hinc est ergo Domine, quòd non tantum diligo, quantum debeo, quia

quia non plene cognosco Te; sed quia parum cognosco, parùm diligo, & quia parùm diligo, parûm in te gaudeo. S. August: Soliloqu: c. 1.

29. A Te vero gaudio interiori per exteriora recedens, dum te solo careo, adulterinas amicitias in his exterioribus quæro, & sic miser ego cor meum, quod tibi soli debui toto amore totoque affectu impendere, vanis dedi, & ideo vanus effectus sum,

dum vanitatem dilexi S. Aug: Solil: c. 1.

30. Hoc confiteor, hoc fcio, Domine Deus meus, quia ubicunque fum fine te, malè eft mihi præter te, non folùm extra me, fed etiam in me, quia omnis copia, quæ non eft Deus, mihi eft egeftas Satiabor tunc, cùm apparuerit gloria tua. S. Aug: Solil: c. 13.

31. In manibus tuis defcripfifti me, ut femper fit memoria mea apud te, fi

tamen

tamen memoria tua jugiter fuerit apud me. S Aug: Solil. c. 13. Cûm hoc diligenter considero Domine, DEUS meus terribilis & fortis, timore pariter & ingenti rubore confundor, quoniam nobis magna est indita necessitas justè rectèque vivendi, qui cuncta facimus ante oculos Judicis cuncta cernentis. S. August: Solil: c. 14.

SEPTEMBER.

1:

SIc docuisti me, ut cognoscerem me; quia dereliquisti me, & probâsti me, non propter Te, quod cognosceres me, sed propter me, ut cognoscerem me. Nam credebam me aliquid fore ex me; existimabam me sufficere per me, nec percipiebam, quoniam Tu regebas me, donec aliquantulùm te elongâsti à me, & cecidi statim

tim in me, vidi & cognovi, quoniam tu regebas me, & quód cecidi, fuit ex me, & quòd surrexi, ex te. S. Aug: Solil:c.15.

2. Omni momento me tibi obligas, dum omni momento mihi tua magna beneficia præstas. Sicut ergo nulla hora est, vel punctum in omni vita mea, quo tuo beneficio non utar: sic nullum debet esse momentum, quo te non habeam ante oculos in mea memoria, &

te non diligam ex omni fortitudine mea. S. Aug: Solil: c. 18.

3. Non eſt volentis, neque currentis, ſed tui miſerentis, ut diligamus te. Tuum eſt Domine hoc donum, cujus eſt omne bonum. Jubes te diligi: da, quod jubes, & jube quod vis. S. Aug: Solil: c. 18.

4. O Ignis, qui ſemper ardes, & nunquam extingueris! O Amor, qui ſemper ferves, & nunquam tepeſcis! accende me accendar,

cendar, inquam, totus à te, ut totus diligam Te! minùs enim te amat, qui tecum aliquid amat, quòd non propter Te amat. S. Aug: Solil. c. 19.

5. Principium quietis est finis desideriorū. Principium desiderij est finis quietis. Potest quiescere, qui cessat desiderare. Qui incipit inordinatè desiderare, incipit inordinatè vivere.

6. Viro cordato major voluptas est, vicisse volu-

ptatem, quâm cepisse. Voluptatis victoria animum, fruitio corpus afficit; nobilior autem & solidior voluptas est animi, quâm corporis.

7. Amicum habe, qui Te, non tua diligat. Amicitia, quæ honestate animatur, vera est, quæ voluptate aut utilitate, ficta. Honesta quæ sunt, semper sunt. Voluptas & Utilitas casui & tempori obnoxia.

8. Quando nata es, ô Virgo beata, tunc vera

nobis

nobis aurora surrexit:quia sicut aurora est finis præteritæ noctis, & initium diei sequentis, sic Nativitas tua finis dolorum, & consolationis fuit initium. Rupertus Ab. Abjiciamus ergo opera tenebrarum,& induamur arma lucis, sicut in die honestè ambulemus. Rom: 13.

9. Periclitatur Castitas in delicijs; humilitas in divitijs; Pietas in negotijs; Veritas in multiloquio; Innocentia in occasioni-

bus; Justitia in muneribus; Virtus in prosperitate. Quis evadet? cautus.

10. Homines tota sua virtute singula tandem bene faciunt, plura simul, minimè. Qui plura tractare aggreditur, in singulis ita deficit, ut in nullo evadàt egregius.

11. Admodum turpe est, omnia velle corrigere, & quasi allatrare. Qui hujusmodi est, arrogans aut impudens est; neuter benignum habet auditorem, qui corrigi velit. 12.

12. Vita humana ludus quidam eſt ac comœdia, in qua non ille excellit, qui principem perſonam agit, ſed qui bene ſuam. Illud in poteſtate choragi eſt, hoc in tua.

13. Si cui obtingunt iſta tria: bona natura, exercitationis occaſio, & præceptor candidè docens: facilè ad perfectam virtutis comprehenſionem evadet.

14. Author pietatis in Cruce pendens teſtamentũ condidit, ſingulis pietatis

opera

opera distribuens: Apostolis persecutionem, Judæis corpus, Patri Spiritum, paranymphum Virgini, Latroni paradisum, peccatori infernum, Christianis verè pœnitentibus Crucem commendavit. S. August: Serm: de Pass.

15. Vehementer in multis decipimur. Quare? stultus est, qui equum empturus, illum ex strato & fræno æstimat. Sic stultesimus, cùm hominem aut ex veste, aut ex conditione judicamus.

16.

16. Virtus maximè apparet ex subitis. Non dissolvi ad subita gaudia, non abjici ad subita damna, à Deo utraque accipere, & in Deo utraque concoquere, non nisi magnæ virtutis est.

17 Non ita semper laborandum in futurum est, ut præsenti non utamur tempore & occasione. Qui semper in futurū laborat, nunquam laborat; semper proponit, nunquam exequitur.

18. Non ritu pecorum incedamus: sequuntur antecedentium gregem; eunt, quâ igitur. Nos eamus, quâ eundum est. Si boni anteeunt, sequamur, non quia anteeunt, sed quia boni sunt.

19. Nemo non fortiùs ad id, cui se diu composuit, accedit. Imparati etiam levissima expavescimus. Mala omnia novitate sua nobis graviora sunt, præmeditatione fiunt levia.

20. Quo diutiùs vivimus, eò illibentiûs peregrinamur. Agitari ſcilicet volunt juvenes, ſenes quieſcere: Projiciunt illi dies ſuos, hi colligunt. Illi errando diſcunt vivere, hi didicerunt.

21. Dic tu peccata tua, ut juſtificeris: Matthæum ſe & publicanum nominat, ut oſtendat legentibus nullum debere ſalutem deſperare, ſi ad meliora converſus ſit: cùm ipſe de Publicano in Apoſtolum

ſit

ſit repentè mutatus. S. Hieron. in Evang:

22. Ad docendum mirabiliter propendemus, & ſæpê antè, quàm docti ſimus, & longè ſæpius anté, quàm docenda exercuerimus. Non ita Chriſtus, cæpit facere & docere. Triginta annis in exercitatione fuit, tres docuit.

23. Hodierni ſumus: non enim ſumus, ſicut heri & nudius tertius: modô alacres in Dei ſervitio, modó mille tædijs obnoxij.

xij. Felix, qui se novit, & notum ferre potest, & ferendo in bono constans est.

24. Peritissimi quandoque Gemmarij genuinos adamantes â spurijs vix dignoscunt. Par difficultas inter amores, cardinalitatem & charitatem. Quandoque vix possunt dignosci, quandoque nolunt.

25. Nemo sine gaudio esse vult. Solum autem, quod ex animo bene composito vovit, durabile est,

&

& sui possessorem nunquam destituit. Quod desinere te invito potest, nunquam fuit.

26. Quando tecum eris? Utique semper mecũ sum. Vagaris. Ingens argumentum compositæ mentis est secum posse consistere. Qui sibi solus esse non potest, vix à pravis affectionibus liber est.

27. Esto liber ab omni creatura, & à corde tuo earum imagines exclude, ut in intimo cordis recessu

ſu Deo & tibi vacare poſſis. In hoc mentis ſilentio & rerum oblivione Te poſſides.

28. Non dum virtutis habitum adeptus es, quamdiu virtutis actus absque difficultate, imò cum delectatione non exerces. Verè mali amant vitia ſua, verè boni virtutes.

29. Quantitas cujuſcunque animæ æſtimatur de menſura charitatis, quam habet, ut, quæ multum habet charitatis, magna

ſit,

ſit, quæ parùm parva. S. Bern: Serm: 27. in Cant: Hinc Zeloſiſſimi Archangeli Michaëlis magnitudinem deſume, deſume etiam tuam.

30. Delicatus es, Frater, ſi & hic vis gaudere cum ſæculo, & poſtea regnare cum Chriſto. S. Hieron: Ep. 6. l. 2.

Non vacet mens tua varijs perturbationibus, quæ ſi pectori inſederint, dominabuntur tui, & te deducent ad delictum ma-

ximum.

ximum. Facito ſemper aliquid operis, ut te ſemper diabolus inveniat occupatum. S. Hieron l. 2, Ep. 13. Nos, ſi verè Chriſtum diligimus, ſi ejus nos redemptos ſangvine recordamur, nihil magis velle, nihil omnino debemus agere, quàm quod illum velle cognoſcimus. S. Hieron. l. 2. Ep. 20.

OCTOBER.

I.

ET ſanè neſcio, an poſ- ſimus

ſimus leve aliquod peccatum dicere, quod in DEI comtemptum admittitur. Eſtque ille prudentiſſimus, qui non tam conſiderat, quod juſtum ſit, quàm illum, qui juſſerit: nec quãtitatem imperij ſed imperantis cogitat dignitatem. S. Hieron: l. 2. Ep. 20.

2. Nondum ex integro bonus es, niſi aliorum mala in tuum bonum convertas. Ideo enim à Deo permittuntur, ut quæ uni, vitio ſuo, mala ſunt, pluribus,

ribus, virtute sua, bona fiant.

3. Animi abjecti & muliebris est, cum ijs duntaxat versari velle, qui cedant, applaudant, adulentur. Assvescere oportet etiam inter adversantes, incompositos, rudes & crudos æquanimitatem tenere, ut viri simus.

4. Cùm tibi desunt omnia, dic ex animo: Pater noster, qui es in cœlis. S. Franc: Seraph: Bonus superior pecuniæ similis est,

quam totus mundus ad se rapit. Similis est victimæ, quæ quotidie immolatur: Servus est totius communitatis. S. Franc: Seraph: Sic alios rege, ut velles ab alijs regi. Idem. Quò plùs quis Deum diligit, plùs amare cupit: unde patet, nunquam amari Deum, ut dignus est. Idem.

5. Ita vivere te oportet, ut quotidie, & omni hora abire paratus sis ad eum, qui creavit te; & ita quidem, ut discessus tui memoria

moria tristitiam tibi nullam concitet, nullum languorem. Sin, alligatus es.

6. In eremum me contuli, ut ibi Deum invenirem, ubi nulli inveniuntur homines. S. Bruno. Cùm mundi demum totius Dominus fueris, quid tibi proderit, si postmodum damneris ? S. Bruno. Credit mundus, me mundo mortuum, & ego illum tanti adhuc æstimo ! Idem.

7. Noli credere, Christum à te amari, nisi animas

foveris, quas ille Sangvine suo redemit. Noli credere, animas á te foveri, nisi molestias exhauseris, quas earũ cultura facessit.

8. Neminem corriges sine tuo nævo aut alterius tædio, cûm verbis usus fueris contemptum aut injuriam sonantibus. Tota vis reprehendendi in deformitate erroris ad vivum oculis objectanda consistat.

9. O Homo imprudens! millia millium ministrant ei, & decies centena millia

lia assistunt ei, & tu sedere praesumis? S. Bern:

10. Vix, quod valde bonum est, sine lucta incipitur. Vix, quod inceptum est, sine taedio continuatur. Vix, quod continuatum est, eodem fervore finitur.

11. Quando nos totaliter, non autem in partes & frusta divisos Domino Deo tradimus, tunc ipse largiter nobis suas infundit virtutes, & omnibus inimicis nostris in tutelam

& defensionem nostram se opponit. S. Teressia c. 8. de via perf:

12. Quia nos totaliter, & semel & simul Deo non tradimus, ideo thesaurum amoris Dei totum simul non accipimus. S. Teressia cap: 11. Vit.

13. Rari sunt, qui verè humiles sunt, quia rari sunt, qui quod sunt, nesciri volunt.

14. Qui Christum dilectum in lectulo propriæ commoditatis ac voluntatis

ctis quærit, nunquam illum reperiet. B. Joan: â Cruce.

15. Religiosus, qui Domino Deo in veritate famulari incipit, cùm voluntatem suam jam ei obtulerit, nihil ipsi offerre minus, quàm vitam potest. S. Teressia c. 12. de via perf:

16. Quia Deo non omnia, sed tantum usum fructum damus, fundum verò & hereditatem affectuum nobis retinemus, ideo purum & perfectum Dei

amorem nō consequimur. S. Teres: c. 11. vitæ.

17. Copioso virtutum apparatu instructos eos esse oportet, quorum Deus se regem esse gloriatur, & qui vicissim ipsius regnum sunt. S. Teressia.

18. Amor Dei omnium delectationum oblivionem in animam inducit, ut eum oblectet, quem diligit. S. Teres.

19. Nulla via hominem citiùs expeditiúsq; ad summam perfectionem addu-

cit,

cit, quàm obedientia. S. Teresia. Plus amat Deus in te minimum obedientiæ & submissionis gradum, quàm obsequia multa, quæ illi præstare cogitas. B. Joan: à Cruce.

20. Consultum est in omnibus Dei voluntati aquiescere, & facere de necessitate virtutem: nam sive velimus, sive nolimus, Dei voluntas adimplebitur in cœlo & in terra. S. Teres. c. 32. Via perf.

21. Qui nullam aliam

crucem, quàm æquiſſimo & meritiſſimo jure ſibi impoſitam, ferre vult, ad quid degat in monaſterio, neſcio. S. Tereſ. c. 13. Via perf.

22. Anima Deum amans, blanda, humilis, patiens eſt, Anima verò dura in ſuo amore proprio obduteſcit. B. Joannes à Cruce. Magna dementia eſt, malle potiùs Dei amicitiam, quàm humanæ amicitiæ legem violare. S. Tereſ. c. 5. vit.

23. Si intelligeremus, quantum charitas proximi nobis sit necessaria, alteri studio non incumberemus. S. Teres.

24 O quanto labore, & quàm ferventi amore quæsivit animam amorosꝰ JESUS! Virginis uterum vix egressus est, & dilectam Animam more infantium vocat A A A! idest, Anima mea, Anima, Anima te quæro. S. Bernardin: Serm: 5.

25. Ibi Deus erit omnia

in omnibus, ipſe finis erit deſideriorum noſtrorum, qui ſine fine videbitur, ſine faſtidio amabitur, ſine defatigatione laudabitur. S. Aug: l. 22. Civ:

26. Grandis error, ſemper novis inhiare, & nunquam ullis aſſveſcere. Nova ſtudia, novos labores, novas devotiones aſſumimus, & ſumptas paulò pòſt relinquimus, & ſic nunquam proficimus.

27. Ea, quæ ipſi non agimus, omnia noſtri arbitrij

bitrij non ſunt. Ergo propter illa angi, aut extolli prudentis non eſt. Quæ autem arbitrij noſtri ſunt, ad ſummi Arbitri mentem accuremus.

28. Sacrificulis ad mortem damnatis, & eorum bonis Apoſtolorum Simonis & Judæ voluntati adjudicatis miratus eſt dux vehementer, quòd Apoſtoli eorum cœdem impedirent, & facultates reſpuerent, dixitque ad Regem: Iſti, ô Rex, ſunt Dei latentes in huma-

humana effigie. Adeò virtus etiam barbaris adoratur.

29. Nihil ages invitus, si finis agendi alius non sit, quàm quod decet: ipsa enim agendi difficultas in æstimatione decori absorbetur.

30. Multa aversamur antè, quàm causam aversandi habemus. Difficultatem sæpe facit difficultatis timor. Heroica rerum difficilium experientia aut non sentit difficultatem, aut tollit.

31. Nihil eorum aversare, quæ in tua potestate non sunt, nihil desidera; nisi antè concluseris, ægrè non ferre, cùm aut aversioni aut desiderio fuerit contraventum.

NOVEMBER.

I.

REgnum cœlorum tale est, ut ejus beatitudinem & gloriam nec oculus mortalis hominis possit videre, nec auris audire, nec cor cogitare. Ut tamen

men aliquo modo id possis cogitare, quisquis ibi regnare meruerit, quidquid ipse volet, hoc erit in cœlo & in terra, quidquid verò nolet, non erit in cœlo & in terra. Tanta erit dilectio in Deum, & eos, qui ibi erunt, & inter se ipsos invicem, ut omnes invicem diligant sicut se ipsos, sed plus ament omnes Deum, quàm seipsos. Et propter hóc nullus ibi volet, nisi quod vult Deus, & quod volet

unus,

unus, hoc volent omnes, & quod unus vel omnes, hoc ipsum volet Deus. S. Anselm. ep. 2. ad Hug:

2. Qui in aliud sæculũ distulit fructum conversionis, priùs purgabitur igne purgationis. Hic ignis etsi non sit æternus, miro tamen modo gravis est; superat enim omnem pœnã, quam homo unquam passus est in hac vita, vel pati potest S. Aug:

3. Flagitiosi ad audendum impunitate, ad efficiendum

endum præmijs incitantur. Boni, si impunes essent, non auderent propter rei turpitudinem, neque ad audendum ullis præmijs moverentur, quia nulla illis satis magna essent ad perdendum Bonū Maximum.

4. Signat tempora proprijs
Aptans officijs Deus;
Nec quas ipse coërcuit,
Misceri patitur vices:
Sic quod præcipiti via
Certum deserit ordinem,
Lætos

Lætos non habet exitus.
Boëth l. 1. Met. 6.

5. Mensura bonitatis sit mensura amoris tui, plús enim res amari non meretur, quàm bona est. Si hæc Amoris tui mensura fuerit, erit illa etiam gaudij dum frueris; aut tristitiæ, cùm amittis.

6. Invictus esse potes, si in nullum certamen descenderis, quod vincere tui arbitrij non est.

7. Tu quoque si vis
Lumine claro
Cernere

Cernere verum,
Tramite recto
Carpere callem:
Gaudia pelle,
Pelle timorem;
Spémque fugato,
Nec dolor adsit.
Nubila mens est,
Vinctáque frenis,
Hæc ubi regnant.
Boêth. l. 1. in fin.

8. Æquo animo toleres oportet, quid quid intra fortunæ aream geritur, cùm semel jugo ejus colla submiseris. Quòd si ma-

nendi

nendi abeundique scribere legem, velis ei, quam tu Dominam Sponte elegisti, nonne injurius fueris? & impatientiâ tuà sortem exacerbabis, quam permutare non possis. Boêth. l. 2. prof. 1.

9. Habet omnis hæc voluptas, stimulis agit fruentes; apiumque par volantum Ubi grata mella fudit, fugit, & nimis tenaci ferit icta corda morsu. Boêth. l. 3. met. 7.

10. Justum est, ut amit-

tat

tat Te, quicunque in aliquo alio magis consolari elegit, quàm in Te. S. August. Solil. c. 22.

11. Interrogatus à latrone S. Martinus, num quo terrore correptus esset? respondit, se nunquam magis fuisse securum, quòd sciret, Domini misericordiam maximè in tentatione affuturam. A diabolo in via interrogatus, quò iret, respondit: quò Dominus vocaverit. Cui diabolus: quocunque jeris, tibi adver-

adversabor. Et Martinus: Dominus mihi adjutor, non timebo. Statimque inimicus evanuit.

12. Anima, quam creâsti ita facta est capax majestatis tuæ, quod à te solo & â nullo alio impleri possit. Quando autem te habet, plenum est desiderium ejus, & jam nihil aliud, quod desideretur exteriùs restat. S. Aug: Solil: c. 30.

13. S. Stanislaus Kostka ab Angelis bis Christum

Eu-

Euchariſticum, à B Virgine Chriſtum parvulum in ulnas accepit. ô Caſtam animam, quæ Chriſto, Deiparæ, & SS Angelis ita familiaris eſt. Æſtuabat aliquando vehementer, & cauſam æſtûs à Magiſtro interrogatus dixit: Uror, uror totus ab igne Divini Amoris. Conſummatus in brevi explevit tempora multa.

14 Dum anima aliquid exteriùs deſiderat, manifeſtum eſt, quòd Te non habet

bet interiùs, quô habito nihil est, quod ultrà desideret. Cùm enim sis summum & omne bonum, non habet, quod desideret ampliûs, sed possidet Te Omne bonum. S. August: Solil: c. 30

15. Quòd si Anima non desiderat omne bonum, restat, ut desideret aliquid, quod non est omne bonũ, ergo nec summum bonum, ergo nec Deum, sed potiùs creaturam. Cùm autem creaturam desiderat, con-

tinuam famem habet; quia licèt, quod desiderat, de creaturis adipiscatur, vacua tamen remanet, quia nihil est, quòd eam impleat, nisi Tu, ad cujus imaginem est creata. S. Aug: Solil: c. 30.

16. Imples autem tu eos, qui nihil aliud desiderant, præter Te, & facis eos dignos te, Sanctos, beatos, immaculatos, amicos Dei, qui omnia reputant ut stercora, ut lucrifaciant Te solum. S. Aug: Solil: c. 30.

17. Ego erravi, ficut ovis, quæ perierat, quærens te exteriùs, qui es interiùs. Et multùm laboravi quærens te extra me, & tu habitas in me, fi tamen ego defiderem Te. Circuivi vicos & plateas civitatis hujus mundi, quærens te, & non inveni, quia malè quærebam foris, qui erat intus. S. Auguft: Solil: c. 31.

18. Diligenter cavendum eft, in operibus noftris peragendis, ne ita no-

ſtri immemores ſimus, ut non frequenter interiùs ad Dominum Deum recurramus. S. Tereſia cap: 40. Vitæ.

19. Ideo pauci ad perfectionem perveniunt, quia laborem & mortificationem, quæ in via virtutis ſuſtineri debet, ſupterfugiunt, nec ſolida cum patientia operari volunt. B. Joan: â Cruc.

20. Oportet nos operari opera Dei, hoc eſt, magna, qualia ſunt omnia, quæ

Deus

Deus jubet aut ſvadet, ſi fiant eo modo, quo Deus facere ſolet: videlicet tam magna, ut majora eſſe non poſſint, vel talia, ut ſis paratus ad majora.

21. Meritò in plenitudine Sanctorũ detentio Mariæ, cui nec defuit fides Patriarcharum, ſpes Prophetarum, Conſtantia Martyrum, ſobrietas Confeſſorum, Caſtitas Virginum, fœcunditas Conjugatorum, imò neque puritas Angelorum. S. Bern:

Tanta eſt Virgo, ut quantus ſit Deus, ſatis ignoret, qui hujus Virginis mentem non ſtupet, animum, non miratur. S. Petrus Chryſol: Serm: 104..

22. Imitamur Deum faciendo bona quæcunque ſine turbatione ſine proprio quæſtu, ſine dræſumptione, ſed quaſi forent exigua: non minorem diligentiam adhibendo in parvis, quàm in magnis, ſicut etiam Dei perfecta ſunt opera omnia, non mi-

nùs

nus formica, quàm Elephas. Lud: Pont.

23. Grave quidem est Cupienti servire Deo, quòd corpus propter infirmitatem non respondeat desiderijs animæ: sed æquo animo ferendum; quia pati est maximum bonum, quod Deus largitur his, quos valde diligit. Lud: Pont:

24. Quamquam autem habeant hæc infirma suas delectationes, suosque amores, non tamen delectant tali modo, sicut tu

DEUS noster. In te enim delectatur Justus: quia amor tui svavis est & quietus. Nam pectora, quæ possides, dulcedine & svavitate, & tranquillitate reples. Et contrà, amor sæculi & carnis anxius est & perturbatus: animas certè, quas ingreditur, quietas esse non patitur. S. Aug: med: c. 35.

25. Cùm S. Catharinæ Imperator magna promitteret, & in Sponsam habere

bere vellet, respondit. Attende & decerne, quem debeo magis diligere. Potentem, speciosum & Gloriosum, an infirmum, deformem, mortalem & ignobilem? Christo me offero; ipse enim est DEUS meus, Amor meus, Sponsus meus. Dionys: Cart: Serm: 4.

26. Serò te amavi Pulchritudo tam antiqua & tam nova, Serô te amavi! & tu intus eras & ego foris, & ibi te quærebam,

& in ista formosa, quæ fecisti, ego deformis irruebam. Mecum eras, & tecum non eram. Ea me tenebant longè à te, quæ esse non poterant nisi in te. S. Aug: Solil: c. 31.

27. Qui in vitæ suæ decursu totum dedit, quod habuit, vires & sanitatem impendendo in ejus servitio; & etiamnum toto affectu animæ suæ dat, quod habet, æquum est, ut Deus ei quoque det totum, quod ipse est & habet; videlicet:

videlicet ſe ipſum & auxilium ſuum, ac tandem ex oſſibus aridis, & carne exhauſta in ejus obſequijs faciat aliquid ſole ſplendidius. Lud: Pont:

28. Væ miſeræ animæ! quæ Chriſtum non quærit, nec amat: arida manet ac miſera. Perdit, quod vivit, qui Deum non diligit. Qui curat vivere non propter Te Domine, nihil eſt, & pro nihilo eſt. S. Aug: man: c. 4.

29. Verè ſummé bonus

es, & nemo bonus, nisi tu solus. Cujus voluntas opus est, cujus velle posse est. Qui omnia, quæ ex nihilo creâsti, sola volũtate fecisti: Qui omnem creaturam tuam absque indigentia aliqua possides, & sine labore gubernas, & absque tedio regis, & nihil est, quod conturbet ordinem imperij tui vel in summis vel in imis. S. Aug: man: c. 2.

30. Vincula, quibus ad Crucem ligatus fuit B. Andreas,

Andreas, præcepta sunt obedientiæ, quæ manus, id est, opera; & pedes, id est, affectus nostros ligare debent, & hoc tamdiu, donec veniat, qui solvat, JESUS Christus Dominus noster. Cæsarius Serm: 2.

DECEMBER.

1.

NOn existimes, alium ob finem te ad Monasterium venisse, nisi ut poliaris, & exagiteris ab omnibus. Unde omnes Reli-

Religiosos tamquam officiales sive ministros ad te exagitandum missos cogita. B. Joan: â Cruce.

2. Amor Dei non aliter, quàm seriò efficaciterque propter ipsum operando & patiendo aquiritur. S. Teres: c. 4. lib: fund:

3. Iterum vobis inculco, etiam atque etiam commendans, ubicunque cum quibuscunque versabimini, contendit vos gratos & amabiles omni hominum generi præbere; de cunctis

cunctis bene merendo, inserviendo singulis, nullum non blandè modesteque compellando. Hæc enim benignitas factorum, verborũ humanitate condita, conciliando vobis omnium amorem, aditum cordis aperiet, magnãque præbebit facultatem luculentos congerẽdi fructus animarũ. S. Franc: Xav: l. 4. Ep. 3.

4. Ad eos, quibuscum religiosam aut civilem, domesticam aut forensem usûs ac sermonis consvetudi-

tudinem vario vitæ commercio usurpaveris, sive ij mediocrem, sive summam tecum familiaritatē affectaverint, sic te semper adhibe, quasi existimares, aliquando eos ex tibi amicis inimicos evasuros. Ita non commites, ut conscios illos habeas ullius facti dictive, quòd, si unquam iræ indulgentes protulerint, vel erubescere traductione tui, vél incommodo aut damno negotiorum te dolere sit necesse.

cesse. S. Franc: Xav: lib. 4. Ep. 4.

5. Non est alius fructus animi major in hac ærũ-nosa vita, quàm vivere in magnis moriendi periculis, quorum adeundorum unica & vera causa fuerit solus Dei amor, & ei gratificandi, dilatandæq; nostræ sanctæ Religionis sincerum Studium. Svavius, mihi crede, homini est, in hisce laboribus versari, quàm sine illis paccatè, otioseque vivere. S. Franc: Xav: l. 4. Ep. 5.

6.

6. Regna & Principatus transeunt. His nova succedet & inopinatissima facies rerum: planè, qualis ne cogitatione quidem ac suspicione prima Majestati unquam tuæ in mentem venerit. Videbis enim te per Mortem spoliatum regnis, & possessionibus ejectum cunctis, in alia longè diversa contrudi terribilia & tenebrosa regna; in quæ durissimum & acerbissimum erit relegari ex illis alijs avulsum, præ-

sertim

ſertim ſi, quod Deus avertat, extra paradiſum & ejus ſpem eſſes amandandus. S. Xaver: ad Regem Luſit: l. 4. Ep. 6.

7. Imperatori iniqua poſcenti reſpondit S. Ambroſius: Quid quærit Imperator, quid expectat? an ut ego majorum hæreditatem regiæ cedam poteſtati? ut dilectam Domini vineam porcorum ſordibus conſpurcandam tradam? Non eſt Ambroſius tam ſtultus, ut hoc putet; tam timi-

timidus, ut velit; tam potens, ut possit. Basilicam quærit? non tradam. Vultis in vincula rapere? vultis in mortem; non recuso. Principis furorem non timeo. Facio ego, quod Sacerdotis est: quod Imperatoris est, faciat Imperator. Baron: ad an: 397.

8. Illa Virgo, illa Maria, illa Sancta, præservata fuit à peccato originali in primo instanti suæ Cōceptionis & liberata ab omni culpa. Et qui ita non senserit,

ſenſerit, non conſequetur vitam æternam B. Theſiphon diſcipulus S. Jacobi majoris hanc doctrinam ab Apoſtolis definitam aſſeruit. S. Andreas Apoſt: morti proximus dixit: Sicut primus Adam formatus fuit ex tera, antequã eſſet maledicta: ita ſecundus formatus eſt ex terra virginea nunquam maledicta. Gregorius XV. Pontif: Max: 1622. April: 13. conceſſit centum annorum indulgentias piè pronun-

cian-

ciantibus hæc verba: Benedicta sit purissima & immaculata Conceptio Beatæ Virginis Mariæ.

9. Infinita est infirmitas mea ad bonum, sed & infinita potentia ad malum. Nam quæ major infirmitas, quàm nihil boni posse? quæ major potentia ad malum, quàm facere posse omne malum & resistere igni Amoris Omnipotentis? Lud: Pont:

10. Magnum amoris argumentum habes, si alios à la-

à labore in domesticis officijs eximere satagas, &, si gaudeas, cùm alios in virtutibus progressum facere vides. S. Teres. c. 7. Viæ perf.

11. Deum ipsum metuo solum; ne ob meam in ejus obsequio negligentiam, quòdque ineptus inutilisque meâ culpâ sim in regno ac nomine JESU Christi Filij ejus inter gentes, quæ ipsum non nôrunt, proferendo, justè castigandum decernat. Extra

tra hunc omnes illos alios metus, pericula, labores, quæ tam formidolosè amici certatim intentant mei, non facio nauci & securus rideo; unusque in me Dei timor cunctos creaturarum metus extingvit; quippe quas nocere nemini scio posse, nisi cui & quatenus Conditor ipsarum incommodare permiserit. S. Xav: lib: 4. Ep. 7.

12. Si jam non facis, quod potes, quotidie minus

nus poteris. Fac pro Deo quod potes, & ipse pro te faciet, quod tu non potes. Lud: Pontif:

13. Licet Dominus Deus in omnibus animabus, in quibus passiones & affectus inordinati vigent; maneat, non tamen libenter, sed sicut extraneus in aliena domo, in qua non permittitur ei imperare, nec quidquam efficere. B. Joan: à Cruce.

14. In nullo negotio vel officio suscipiendo solliciti

ſimus, quomodo reſpondeamus expectationi hominum, vel opinioni de nobis conceptæ: ſi enim ſolum Dei obſequium ſpectamus, faciemus, quod poſſumus. Ipſius erit dare, quæ neceſſaria ſunt fini à ſe intento; noſtrum autem, paratos eſſe ad excipiendas oblocutiones, & alia quæcunque; cùm ipſe nôrit, quid nobis expediat. Lud. Pont.

15. Adoleſcentia noſtra Ver eſt: floret ſpe. Juventus noſtra æſtas eſt: fervet cupiditate. Virilitas noſtra autumnus eſt: pollet fruge. Quid ſenectus noſtra? Hyems non ſit.

16. Abſentia Domini clavis

clavis est cordium: fidem aut perfidiam videt, cûm est procul. Inter veritatem & adulationem non distingvit præsens. Servus bonus, ubique bonus; malus alicubi bonus apparet.

17. Varia est patiendi materia, à necessitate corporis, rerum ac temporum incommodis, defectibus animi, diaboli insultibus, moribus hominum, subitis casibus &c. Ut æquo animo perferas, instrui te oportet, quid DEI sit Providentia, quid justitia.

18. Qui pertæsus Crucis sibi à Deo impositæ quærit aliam ut eâ fallat sensum prioris, malè sibi consulit.

Illam enim Deus novit humeris proportionatam, hanc homo eligit, qui nec Crucis pondus, nec virium suarum novit infirmitatem.

19. Te Domine nemo amittit, nisi qui dimittit. Et qui dimittit quò it, aut quò fugit? nisi à te placido ad te iratum. S. Aug. lib: 4. Conf: c. 9.

20. Judica me Deus! & quare non homo? O! homines modò non judicant actiones, sed Personas? Deus autem judicat actiones, quarumcunque illæ personarum sint.

21. Felix manus, quæ Dominici pectoris secreta rimavit! quas divitias non intus

intus invenit? Ab illo pectore arcana cœlestia Joannes hauserat dormiendo in illo: Thomas grandes thesauros reperit scrutando. Grandis illa Schola quæ tales discipulos facit! Inde alter super astra volans mira de divinitate dictat, cùm ait: *In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum.* Alter radio veritatis tactus sublimiter exclamat: *Dominus meus & DEUS meus!* Major incredulitate confessio altiùs sonare non potuit. S. Thomas de Villan: in oct: Pasch:

22. Omnia facienda sunt cum tanta quiete interna,

ac si nihil aliud esset agendum. Qui non ita facit omnia, nihil bene facit, cûm animo diviso faciat omnia.

23. Procul à malo est, qui semper quærit majus bonum. Qui propter ignaviam contentus est minore bono, propinquus est malo.

24. Quidnam tecum agendum est ô homo? in sublimi Deum agentem minime quærebas, ad te verô in carne venientem, & tecum conversantem non recipis. S. Basilius. hom: 25.

Dices forsitan: si ego illic essem, utique illos reciperem: sed quomodo illud facies, cùm quotidie clamet ad ostium cordis tui nec aperis

peris illi. Claudis Christo portam &diabolo ipsius inimico aperis, & dicis. te illis daturum hospitium. Did. stella, in illud: Non erat ei locus, &c.

25. Accede saltem nunc rationalis homo, accede ad præsepium istud; & qui peccando jumentis insipientior es, & similis factus es illis, Creatorem tuum vel inter ipsa jumenta recognosce, ne ipsis etiam jumentis posteriorem te, vilioremque demonstres. S. Thom: Villan. Conc: 1.

26. Videte dilectissimi affectum beati Viri! videte magnam & admirabilem charitatem! In persecutione

positus erat, & pro peccatoribus deprecabatur, atque in illa lapidum ruina, quando alius oblivisci poterat etiam charissimos suos, tunc ille Domino commendabat inimicos. Plus tunc illorum dolebat peccata, quàm sua vulnera; plus illorum impietatem; quàm sua vulnera; plus illorum impietatem, quàm suam mortem. Imitemur ergo in aliquo dilectissimi Fratres tanti magistri fidem, tam præclari Martyris charitatem. S. Aug: Serm: 5.

27. Sic Deus dilexit Joannem, ut ei matrem suam daret: mulier ecce Filius tuus. Deinde dicit disci-

pulo;

pulo; ecce mater tua. Impressit in hoc verbo Dominus statim cordi virgineo amorem quendam maternum in Joannem, fortiorem & ardentiorem, quàm soleat matribus natura tribuere. Visceribus etiam Apostoli reverentiam filialem in Virginem inseruit, qualem nullus Filius naturâ habet in matrem. S. Thom: de Villan.

28. O DEI stupenda dignatio! quæ nolentes plorantesque transmittit ad requiem, sine pugnæ consensu ad coronam. S. Laur. Just. Sic Sanctorum persecutionibus Tyrannus illuditur, qui, dum putat perdere quos

occidit, melioris vitæ statum eis procurat; & quod ille in perditionem molitur, hi utuntur pro beneficio. S. Cyprian. Serm: de Epiph:

29. Cui licet in Eucharistia Christum sumere, & negligit, infelix est: aut enim non æstimat, aut nauseat.

30. Noli inter Spes meliorum temporum & occasionum vitam transigere. Si aliquando benè victurus es, quia poteris, nunc bene vive, quia potes. Omne tempus, omnisque occasio ei, qui vult ijs uti, ad bene vivendum quadrant.

31. Ultimus hic anni dies est, quis vitæ? Erit aliquis certò, quem tu non scis certò.

tò. Ut autem certô bonus sit, omnis dies tibi bonus fit: erit, cùm quotidie vixeris, quasi cras moriturus.

Actus præcipuarum virtutum, sive Exercitium Spirituale.

Ab unoquoque Fidelium, quotidie saltem semel exercendum coram Deo, exemplo S. D. N. Alexandri PP. VII.

Juxta tenorem Exemplaris Romæ Anno M.DC LXII. editi. Monachij Anno M.DC.LXIII. Et M.DC.LXX. impressum.

ADoro Te Sanctissima Trinitas, Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, tres Personæ, unus & solus Deus.

Deji

Dejicio me in Abyssum mei nihili, sub conspectu Divinæ Majestatis Tuæ.

Credo firmissimè, paratus mille vitas profundere, in contestationem omnium eorum, quæ nobis in sacra Scriptura revelâsti, & per Ecclesiam tuam credenda proposuisti.

Omnem spem meam in Te colloco, & quidquid possum habere boni, sive spiritualis, sive corporalis, & in hac & in altera vita, id totum desidero, spero & volo solùm consequi de Tua manu, Deus meus, Vita mea & unica Spes mea.

Consigno Tibi hodie, & in perpetuum, corpus & animam

mam meam, omnes potentias meas, memoriam, intellectum, voluntatem, & omnes ſenſus meos.

Proteſtor me non conſentire, neque conſenſurum unquam, quantum in me eſt, in ullam rem, quæ fiat vel cum minima offenſa Tuæ Divinæ Majeſtatis.

Propono firmiſſimè, impendere omne eſſe meum, facultates, ac vires meas ad ſervitium & gloriam Tuam.

Paratus ſum ſuſcipere, quascunq; adverſitates mihi Paterna Tua manus immiſerit, ad dandum guſtum beatiſſimo Cordi Tuo.

Vellem me totum, quantus quantus ſum, impendere,

re, & procurare, ut ab omnibus Tibi serviatur; atque omnes homines Te glorificent, & ament Deum Creatorem suum.

Gaudeo summè de Tua æterna felicitate, & exulto de Tua tam magna gloria, in cœlo & in terra.

Gratias tibi ago infinitas pro innumeris beneficijs, quæ mihi & toti mundo collata sunt, & indies incessanter à benignissima Tua providentia conferuntur.

Amo tuam infinitam Bonitatem propter seipsam, ex toto affectu cordis & animæ meæ; & vellem si possem, amare eô amore, quo Te amant Angeli & homines justi,

justi, cum quorum amore conjungo imperfectissimum amorem meum,

Offero Divinæ Majestati Tuæ, in unione meritorum Passionis, vitæ & mortis Christi, Beatissimæ semper Virginis & omnium Sanctorum, ex nunc, pro semper, omnia opera mea, pretiosissimo Sangvine JESU Redemptoris nostri lota & involuta.

Statuo omnino, participem me facere, quantum possibile est, Indulgentiarum per actiones hujus diei, & illas applicare per modum suffragij pro animabus purgatorij.

Volo etiam omne illud, quod

quod possum, offerre in pœnitentiam & satisfactionem meorum peccatorum.

Deus meus, cùm Tu sis infinitè dignus omni amore & servitio: siquidem TU ES QUI ES; doleo, quantum possum maximè de omnibus meis peccatis, illaque detestor supra omnia alia mala: peto humillimè veniam, facioque firmissimum propositum, nunquam offendendi Tuam Bonitatem in æternum.

In Tua vulnera me projicio, ô JESU! ibi me absconde & defende, hodie & semper, donec mihi largiaris gratiam videndi Tui & amandi in æternum, Amen.

ORA-

ORATIO.

Divi Thomæ Aquinatis, ad multas magnasque virtutes impetrandas aptissima.

Concede mihi, quæso omnipotens & misericors Deus, quæ tibi placita sunt, ardenter concupiscere, prudenter investigare, veraciter agnoscere & perfectè adimplere.

Ad laudem & gloriam nominis tui ordina statum meum: & quod à me requiris ut faciam, tribue ut sciam, possim, & velim: & da exequi ut oportet, & expedit saluti animæ meæ.

Via mihi, quæso, ad te

sit tuta, recta & consumma-ta, non deficiens inter pro-spera & adversa, ut in illis non extollar, & in istis non deprimar. In prosperis gra-tias tibi referam & in ad-versis servem patientiam. De nullo gaudeam vel do-leam, nisi quod promoveat ad te, vel quod abducat à te. Nulli placere appetam, vel displicere timeam, nisi tibi.

Omnia in charitate da facere, & quod ad cultum tuum non pertinet, quasi mortuum reputare. Actio-nes meas da peragere non ex consvetudine, sed ad te re-ferre cum devotione.

Vilescant mihi omnia

transi-

transitoria propter te, & chara mihi sint omnia tua, & tu Deus meus plusquam omnia. Delectet me omnis labor, qui est pro te, & tædiosa sit mihi omnis quies quæ non est in te.

Frequenter & ferventer da mihi dulcissime Domine, cor meum ad te dirigere, & defectionem meam cum emendationis proposito dolendo pensare.

Fac me Deus meus humilem sine fictione, hilarem sine dissolutione, tristem sine dejectione, maturum sine gravitate, agilem sine levitate, maturum sine gravitate, veracem sine duplicitate, timentem sine desperatione,

in

in te ſperantem ſine præſumptione, caſtum ſine corruptione, proximum corripere ſine indignatione, ipſumque ædificare verbo & exemplo ſine elatione; obedientem ſine contradictione, patientem ſine murmuratione.

Da mihi, dulciſſime Jeſu, cor pervigil, quod nulla à te abducat curioſa cogitatio: da immobile, quod nulla deorſum trahat indigna affectio: da invictum, quod nulla fatiget tribulatio: da liberum, quod nulla ſibi vendicet violenta delectatio: & da rectum, quod nulla ſeorſum obliquet ſiniſtra intentio.

Largire mihi, dulcissime Deus meus, intellectum te cognoscentem, diligentiam te quærentem, sapientiam te invenientem, conversationem tibi placentem, perseverantiam te dulciter & fiducialiter exspectantem, fiduciam te feliciter amplectentem: da tuis pœnis configi per pœnitentiam, tuis beneficijs in via uti per gratiam & tandem tuis gaudijs in patria frui per gloriam. Qui cum Patre & Spiritu sancto vivis & regnas, &c.

Omnia ad majorē DEI Gloriam.